

Mesl. 188

Donné à la Bibliothèque de l'Académie
Par
L'auteur, le 10. Mars 1786.

COELIBATUS CLERICORUM
FIRMATUS
A
GOSWINO JOSEPHO
DE BUININCK

SERENISSIMI, AC POTENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
PALATINI, QUA DUCIS JULIACENSIS ET BERGENSIS
CONSILIARIO INTIMO, SUPREMÆ APPELLATIONUM
CURIÆ ADSESSORE, NEC NON BIBLIOTHECARIO
JULIACENSI, ET BERGENSI.

DUSSELDORPII,
Typis Francisci Friderici Stahl, Aulæ Typographi.

M D C C L X X X V I .

K.R. 56
2 Be

INTRODUCTIO.

Equidem decantata jam dudum est cantilena de cœlibatu clericorum. Verum cum plures novatores, ac polyhistores illuminati hujus, si fœbula vera, seculi priscum canticum recanere gestiant, quo pro more suo occasionem nanciscantur, cœlibatum non militum, qui & tempore Romanorum, ut DIO CASSIUS (a) scribit, ex lege uxores habere nequibant, sed clericorum criminandi, ejusque abrogationem quasi publicæ utilitati ancillantem suadendi, exigendi, ac præscribendi; quid vetat, quominus & nos occinamus? Iccirco tamen haud sedet repetere quæstionem, an cœlibatus sacris ordinibus jure divino, vel apostolico, vel solo ecclesiæ decreto annexus, sive an lex perpetuæ continentiaæ sacris ministris a CHRISTO, atque Apostolis imposita sit; quippe cum hanc inter plurimos alios BELLARMINUS (b) GONZALEZ TELLEZ (c) LUPUS (d) THOMASSINUS (e) NATALIS ALEXANDER (f) RUPPRECHT (g) nec non doctissimus D. ZACCARIA (h) jam tum plena manu pertractarint, discusserint, atque exhausterint, ita, ut me judice non sit, quod addi mereatur. Sed impræsentiarum tantummodo Græcorum, ac Latinorum Patrum sensa, summorum Pontificum constitutiones, ac sacrosanctorum Conciliorum canones conglutinare juvat, ut facilius dijudicari valeat, queis rationibus, atque authoritatibus clericorum cœlibatus & quondam nixus fuerit, & hodie adhuc nitatur.

Dabam Dusseldorpii quarta Nonarum Novembris MDCCLXXXV.

(a) *Histor. Roman. Lib. LX. p. m. 678.*

(b) *De Controvers. Christian. Fidei Tom. II. Lib. I. de Clericis Cap. 18. § 19.*

(c) *In Commentar. in Cap. I. X de clericis conjugar.*

(d) *Synodor. General. Tom. III. pag. 3. & seqq. Bruxellis MDCLXXIII.*

(e) *De veter. & nov. Eccles. disciplin. Part. I. Lib. II. Cap. 60. — 66.*

(f) *Histor. Eccles. Tom. IV. pag. 439. — 47. Ferrariæ MDCCLIX.*

(g) *Not. Historic. in univerſ. Jus Canon. Lib. III. Tit. III. §. 4. & seqq.*

(h) *Storia Polemica del celibato sacro. Hujus compendium, live ex-*

tractum Germanicum D. Referendarius DREYSIG edidit sub titulo: Polemische Historie des heiligen Celibats, welche einigen zu diesen Zeiten herausgekommenen Schriften entgegen gesetzt wird. Ein Werck des Abts Franz Anton Baccaria Auszugsweise aus dem Italienischen übersetzt. Bamberg und Würzburg 1781. Conferatur anonymus Schediasmatis: Bruder! Was hälts du wohl von dem Verbothe der Priester-Ehe, oder von dem ehelosen Leben der Mönchen, Nonnen, Ordens- und Weltpriester in der römisch-katholischen Kirche? Wien 1782. Nuperimus autor des Observations philosophiques sur les principes adoptés par l'Empereur dans les matières ecclésiaستiques Sect. XV. pag. 74, compendiose differit, "Le célibat des Prêtres, & des Religieux, est encore une institution qu'on ne celle de decrier. Ainsi on accuse les Prêtres d'un usage qui est utile aux pauvres, & qui n'est onereux qu'aux Prêtres mêmes. On ne fait pas attention, 1. que c'est principalement pour ménager le revenu des pauvres, que l'Eglise n'a pas permis à ses Ministres, d'avoir une femme & des enfants: 2. que les enfants des Prêtres seroient exposés, comme ceux des Ministres des autres Religions, à manquer de bien & d'établissements, à la mort de leurs parents: 3. que cet inconvenient seroit d'autant plus funeste, que ces enfants accoutumés à l'aisance, ne pourroient manquer du nécessaire, sans péril pour leurs moeurs. 4. que, dans l'état où se trouvent la plupart des gouvernements, le défaut de population, s'il est vrai qu'il résulte du célibat des Prêtres, ne peut être nuisible aux sociétés, puisqu'il n'y a déjà que trop de malheureux: 5. qu'il est tout au moins absurde de condamner le célibat utile, & volontaire des Prêtres, & des Religieux, tandis qu'on force au célibat, des millions de soldats qui ne demanderoient pas mieux que de se marier, & qui, pour remplir ce besoin naturel, portent & entretiennent la corruption dans le sein des sociétés.

Sectio I

SECTIO I

exhibit sensa Patrum.

§. I.

S. CLEMENS I. *Epistol. 2. ad Jacobum. (a)*

Ad dominica autem mysteria tales elegantur, qui ante Ordinationem suam conjuges suas non noverint. Quod si post Ordinationem Ministro Altaris contigerit, proprium invadere cubile uxoris, sacrarii non intret limina, nec Sacrificii portitor fiat, nec altare contingat, nec ab offerentibus Holocausti oblationem suscipiat, nec ad Dominici Corporis portationem accedat, nec aquam Sacerdotibus porrigat ad manus, Ostia forinsecus claudat, minora gerat officia, Urceum sive calicem ad Altare non sufferat.

(a) Apud BINIUM *Concil. Tom. I. Part. I. Pag. 34.* Coloniæ Agrippinæ MDCXVIII. & apud BERARDUM de *Gratian. Canon. Part. II. Tom. I. Cap. 20. pag. 138.* Conferatur DISTINCT. LXXXI. C. 19. qui LUCIO Papæ adscriptus, interim ex adducta Epistola depromptus est. Evidem COTELERIUS *Ss. Patrum, qui temporibus Apostolicis floruerunt, Oper. Vol. I. pag. 143.* (*) duarum quidem Epistolarum ad Jacobum meminit, sed cit. Vol. I. pag. 611. — 20. non nisi unam, videlicet primam retulit, & de secunda tacuit. Eruditus DUPIN *Nouvel. Bibliotiq. des Auteurs Ecclesiast. Tom. I. pag. 32.* (**) memorat. Il content en premier lieu deux Lettres apocryphes, l'une attribuée à Saint Pierre écrite à Saint Jacques, auquel il recommande de ne point donner le Livre de ses Predications aux Gentils, ce qui est suivi d'une protestation de S. Jacques. L'autre est une Lettre de S. Clement à S. Jacques, laquelle quoiqu'ancienne, & traduite par Rufin est certainement supposée. Porro COUSTANT *Epistol. Roman. Pontific. Tom. I. Append. pag. 3.* primam inseruit, secunda omisit, forte quia primam pariter supposititiam, a-

que

que apogrypham renunciat. An jure, impræsentiarum non vacat disquirere, sed
potius remittere lectorem ad laudatum BERARDUM cit. Tom. I. Cap. I. pag.
10. — 21.

(*) Curante JOANNE CLERICIO. Amstelodami MDCCXXIV.

(**) A Utrecht 1731.

§. II.

TERTULLIANUS de Monogamia Cap. VIII. (a)

Petrum solum invenio maritum per socrum, Monogamum præsumo per ecclesiam, quæ super illum ædificata, omnem gradum ordinis sui de Monogamis erat collocatura. Ceteros cum maritos non invenio, aut spadones intelligam necesse est, aut continentes. Nec enim si penes Græcos communi vocabulo censentur mulieres & uxores pro consuetudinis facilitate (ceterum est proprium vocabulum uxorum) ideo Paulum sic interpretabimur, quasi demonstraret, uxores Apostolos habuisse; si enim de matrimonii disputatione, quod in sequentibus facit, ubi magis Apostolus aliquod exemplum nominare potuisset, recte videretur dicere: Non enim habemus potestatem uxores circumducendi sicut ceteri Apostoli & Cephas? At ubi ea subjungit, quæ de victuaria exhibitione abstinentiam ejus ostendunt, dicentis: Non enim potestatem habemus manducandi & bibendi? non uxores demonstrat ab Apostolis circumductas, quas & qui non habent, potestatem tamen manducandi & bibendi habent, sed simpliciter mulieres, quæ illis eodem instituto, quo & Dominum comitantes ministrabant. Jam vero si Christus reprobat Scribas & Phariseos, sedentes in cathedra Moysi, nec facientes, quæ docerent, quale est, ut & ipse super cattedram suam collocarat, qui sanctitatem carnis præcipere magis, non etiam obire meminissent, quam illis omnibus modis insinuaret, & docendam & agendum; imprimis de suo exemplo, tunc de cæteris argumentis. ,

(a) Oper. omn. Tom. V. p. m. 574.

§. III.

CLEMENS ALEXANDRINUS Stromat. Lib. III. (a)

Dicit itaque in quadam epistola: Non habemus potestatem fororem uxorem circumducendi, sic & reliqui Apostoli? Sed hi quidem ut erat con-

= = =

7

„ consentaneum, ministerio prædicationi scilicet, sine ulla distractio-
„ ne attendentes, non ut uxores, sed ut sorores circumducebant
„ mulieres, quæ una ministraturæ essent apud mulieres, quæ domos
„ custodiebant, per quas etiam in Gynæcum absque ulla repre-
„ hensione malave suspicione ingredi posset doctrina Domini,,

---

(a) Vid. Ss. Patrum Græcorum opera polemica Vol. V. Tom. II. pag. 439. Würzburgi MDCCCLXXIX.

§. IV.

ORIGINES in Numeror. Cap. XXVIII. Homil. 23. (a)

Vereor aliquid dicere, quod ex sermonibus Apostolicis intelligi
datur, ne forte videar aliquos contristare. Nam si oratio justi
sicut incensum offertur in conspectu Domini, & elevatio manum
ejus sacrificium est vespertinum, dicit autem Apostolus iis, qui in
conjugiis sunt; Nolite fraudare invicem, nisi forte ex consensu
ad tempus, ut vacetis orationi, & iterum in id ipsum sitis: cer-
tum est, quia impeditur sacrificium indestinens iis, qui conjugali-
bus necessitatibus se viunt. Unde viderur mihi, quod illius est
solius offerre sacrificium indestinens, qui indestinenti & perpetuæ
se devoverit castitati.,,

(a) Oper. omn. Tom. I. p. m. 288.

§. V.

EUSEBIUS CÆSARIENSIS de Demonst. Evangel. Lib. I. Cap. 9.

Cum Deo favente per Evangelicam Salvatoris nostri doctrinam
innumerabiles gentes & populos, in urbibus, & regionibus &
agris liceat nobis oculis intueri eodem animo festinantes, & ad
sancta Evangelicæ doctrinæ præcepta concurrentes: quibus quidem
saris superque sit, si doctores, ac prædicatores divini verbi om-
nibus & viræ vinculis, & solicitudinibus liberati, possint sufficere.
His autem ipsis maxime in præsentia, ut melioribus studiis vacent
liberius, sejunctis a re uxoria victus adamatur, veluti iis, qui di-
vina & incorporea sobole propaganda, occupati teneantur, & non
unius, neque duorum liberorum, sed acervatim innumerabilis
multitudinis educationem, sanctamque disciplinam, atque reliquæ
instituendæ viræ curam susceperint.,,

IDEM

¶

IDE^m cit. Cap. 9. *etiam* *tamen* *etiam*
 „ **O** portere enim, dicit sermo divinus, episcopum unius uxoris
 „ virum esse. Veruntamen eos, qui sacra fiant, atque in Dei
 „ ministerio cultuque occupati, continere deinceps se ipsos a com-
 „ mercio uxoris decet: qui autem non ad tantum assumpti sint Sa-
 „ cerdotii munus, iis idem sermo divinus indulget, ac propemo-
 „ dum palam omnibus prædicat, quod utique honorabile sit conju-
 „ gium, & torus immaculatus, fornicatores & adulteros judicaturus
 „ sit Deus.„

§. VI.

S. ATHANASIUS in *Apologia de fuga sua*. (a)
 „ **L**eontius enim accusatus de commercio cuiusdam juvenculæ mu-
 „ lieris, jussusque proinde ab Eustorio, ut ab ejus contubernio
 „ abstineret, se ipsum castrandum dedit, quo ita libere ejus com-
 „ mercio uti possit: neque tamen vel ita suspicionem ablueret po-
 „ tuit, quominus, cum presbyter esset, deponeretur.„

(a) *Oper. Omn.* Tom. II. p. m. 136.

§. VII.

S. BASILIUS Epist. ad *Gregorium presbyterum*. (a)
 „ **L**egi tuas literas cum omni patientia & longanimitate, & mira-
 „ tus sum, quomodo cum posset per res ipsas nobis breviter
 „ & facile respondere, in iis quidem quorum accusaris, persistere
 „ malueris, prolixa autem oratione, quæ sunt immedicabilia, curare
 „ volueris. Nec primi, nec soli, O Gregori! statuimus, ne mu-
 „ lieres cum viris cohabitarent. Sed lege canonem, qui a sanctis
 „ Patribus nostris Niceæ editus est, qui aperte prohibet, ne sint in-
 „ tructitiae. In hoc autem situm est cœlibatus decus & honestas,
 „ quod separatus sit a consuetudine & consortio mulierum. Si quis
 „ enim verbo profitens, revera ea faciat, quæ qui cum mulieribus
 „ cohabitant, aperte ostendit, se virginitatis quidem laudem nomi-
 „ ne tantum prosequi, sed a turpi voluptate non recedere. Tanto
 „ magis ergo oportebat, te nostræ postulationi facile acquiescere,
 „ quod dicis te ab omni corporali perturbatione liberum. Neque
 „ enim credo, eum, qui septuaginta annos natus est, cum muliere
 „ animi perturbatione commotum habitare. Nec tanquam propter
 „ tur-

„ turpem aliquam actionem, quæ facta fuerit, statuimus ea, quæ
 „ statuimus. Sed quia ab Apostolo docti sumus, fratri non esse po-
 „ nendum offendiculum, vel scandalum. Scimus autem, quod id,
 „ quod recte sit & sane ab aliquibus, erit alis occasio ad peccatum.
 „ Ea de causa decrevimus, sanctorum patrum constitutionem se-
 „ quentes, ut a muliere separeris. Quid ergo chorepiscopum in-
 „ culas, & veteris simultatis recordaris? Quid autem nos insimulas,
 „ quod aures ad admittendas calumnias faciles præbeamus, non au-
 „ tem te ipsum, qui a consuetudine cum muliere non potes rece-
 „ dere? Ejice eam a domo tua, & statue ipsam in monasterio, sit
 „ illa cum virginibus, & viri tibi serviant, ne nomen Dei per vos
 „ blasphemetur. Quamdiu hæc feceris, myriades, quas scribis in
 „ epistolis, nihil tibi proderunt, sed ociosus morieris. Deoque red-
 „ des rationem tui occii: sin autem non correctus ausus fueris fa-
 „ cerdotium apprehendere, eris toti populo anathema, & qui te
 „ suscepserint, erunt in omni Ecclesia abdicati. „

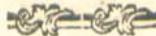
(a) *Oper. omn. p. m.* 579.

§. VIII.

S. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS *Catech. XII. Cap. 25. & 26.* (a)

„ **D**ecebat enim eum, qui purissimus est, & puritatis magister, ex
 „ puris prodire thalamis. Si enim is, qui apud Jesum bene
 „ fungitur sacerdotio, abstinet a muliere: ipse Jesus quomodo ex
 „ viro & muliere proditurus foret: *Quoniam tu es*, ait in Psalmis,
 „ *qui extraxisti me de ventre*. Attende diligenter ad illud, *qui extraxisti*
 „ *me de ventre*: quo significatur eum sine virili opera ex virginis
 „ utero & carne extractum & natum esse. Eorum enim, qui nup-
 „ tiali lege nascuntur, alias est modus. Non veretur autem ex hu-
 „ jusmodi membris carnem assumere, qui est ipsorum membrorum
 „ siator. Sed quis tandem hoc nobis dicit: Hieremias dicit Domi-
 „ nus: *Priusquam te fingerem, ex utero novi te, & antequam exires ex*
 „ *vulva, sanctificavi te*. Qui igitur in fingendis hominibus, (mem-
 „ bra) contingit, nec id probro dicit; pudore illum sanctam
 „ carnem, illud suæ deitatis velamen, propter se ipsum effingere. „

(a) *Pag. 176. Parisiis 1720. Curante TOUTTEE.*

§. IX.

S. GREGORIUS NYSSENUS *de virginitate Cap. XXIV.* (a)

Quomodo Dei sacerdotio fungeris, qui ad hoc ipsum, ut munus offerres, unctus es? munus sane non omnino alienum, neque suppositum ex iis, quae tibi extrinsecus eveniunt; sed vera tuum, quod est homo tuus interior, qui tanquam agnus innocens, & perfectus esse debet, ab omnique macula, ac iordibus remotus. Quomodo haec ipsa Deo offeres, qui legi non obtemperas prohibenti, ne sacra impurus faciat? Ac si Deum tibi apparere expertis, quid causae est, cur Mosem non audias, qui populo edicit, ut a nuptiis purus sit, quo Dei aspectum comprehendat? Sin exigua haec tibi videntur, cum CHRISTO simul crucifixum esse, se ipsum hostiam Deo exhibere, sacerdotem fieri altissimi, magnoque illo Dei splendore dignum haberi, quae altiora nos tibi commentabimur, si quae ex iis consequantur, levia etiam putabis? ex eo enim quod simul crucifigare, una etiam vivere, ac gloria florere, & regnare acquiritur; ex eo autem, quod se ipsum Deo quis exhibuit, ab humana natura dignitateque licet in Angelicam commutari. Ita enim Daniel: *Millies mille astiterunt ei.* Qui autem est ab eo acceptus, qui verum sacrificium est, summoque Sacerdotum principi se ipsum constituit, manet omnino & ipse sacerdos in æternum, nec a morte in sempiternum permanere prohibetur. Illius vero, qui dignum se Deum videre putavit, non aliquis aliis fructus est, quam hoc ipsum, nempe quod Deum videre dignus habitus est. Omnis enim spei sum a, omnis cupiditatis perfectio, omnis & beneficentiae, & promissi divini, & ineffabilium bonorum, quae neque sensu, neque cognitione percipi posse, credita sunt, finis hic est, atque caput. Hoc Moses experivit, hoc multi Prophetæ, hoc & reges videre cupierunt: soli verbo hi digni putantur, qui corde puri, qui ob hoc ipsum beati sunt & habentur, quoniam ipsi Deum videbunt, ex quibus te unum fieri volumus, qui cum Christo una crucifixus, te purum Sacerdotem Deo exhibeas: quive omni pura integritate sacrificium purum factus castitatis, ipsius praesidio te ad adventum Domini pares, ut tu quoque puro corde Deum aspicias, ut promissio nobis facta est a Deo Servatoreque nostro Jesu Christo, cum quo glo-

◆ ◆ ◆

„ gloria omnipotenti Deo, una cum Spiritu sancto in sempiterna
„ Sæcula. „

(a) *Oper. omn.* p. m. 402.

§. X.

S. CHRYSOSTOMUS *de patientia Job. Homil. II.* (a)

„ **P**aulus enim apostolus, ubi ad gentes proficiscitur, summum
„ virtutis pondus illis non imposuit: sed ubi in orbe adulteriis
„ fornicationibusque repleto, voluit orbis pastores constituere, &
„ quoniam virtutes raro inveniebantur, episcopos ordinans, Tito
„ dixit: *Constitue episcopos, sicut ego tibi disposui: si quis est sine crimen.*
„ Porro irreprehensibile tunc locum non habuit, quandoquidem pie-
„ tatis vigor deficiebat. Magnum irreprehensibilem esse: medium
„ autem, sine crimen esse: magnum malum in hominibus, vel exi-
„ guum bonum, & propterea dixit: *Et unius uxoris virum:* non ea
„ ratione quod id nunc in ecclesia observetur. Oportet enim om-
„ ni prorsus castitate sacerdotem ornatum esse. Sed quod id quan-
„ doque ad eos, qui in fornicatione erant, magnum fuit, ideo di-
„ cit: *Constitue episcopos sicut ego disposui tibi: Si quis est sine crimen,*
„ *unius uxoris vir:* non quod id legis loco posuerit, sed quod erro-
„ ri ignoscet. Sciebat enim, quoniam florente pietatis verbo, sua
„ industria bonum sibi natura vendicabat. Electioque melior fit,
„ quum irreprehensibilis, iustus, ac verax deligatur (primum igitur
„ non est justum, fieri irreprehensibilem, non sanctum) Vultu non
„ facie figuram quam lam præ se ferat, aliumque habens mentis ha-
„ bitum: nec is, qui prudentia obumbratus, incontinentia vero in-
„ dutus: non justiciam quidem extrinsecus ferens, maliciam vero
„ intrinsecus fovens, hic verax, atque illico Deum colens: cum enim
„ fuerit irreprehensibilis, cum iustus, cum verax, tunc vera reli-
„ gio, verusque Dei cultus perficitur. „

UDEM *ad Timoth. I. Cap. III. Homil. X.* (b)

„ **S**i igitur qui uxorem duxit, solicitus est quæ sunt mundi: epis-
„ copum autem hujusmodi solicitudine tangi minime convenit:
„ quomodo superius dixit: *Unius uxoris virum?* Quidam ut dixi, il-
„ lum, qui post uxoris obitum constituetur episcopus, significasse
„ intelligunt. Alioqui licet, eum, qui uxorem habeat, quasi non

„ habentem esse. Tunc nempe istud rite concessit pro tempore,
„ ac pro rei natura, quæ tunc inerat. „

IDEUM de Sacerdotio Lib. III (c)

„ **A**c certe Episcopum convenit & studio acri, & perpetua virtæ
„ continentia tanquam adamantinis armis circumseptum, quo
„ quo versus circunspicere, necubi nudo quis aut neglecto loco de-
„ prehenso letale vulnus adferat. „

(a) *Oper. omn. Tom. I. p. 255.* Parisiis 1687. Curante DUCÆO.

(b) *Tom. IV. pag. 652.*

(c) *Tom. V. pag. 207.*

§. XI.

S. HIERONYMUS *adversus Jovinianum Lib. I. Cap. 19.* (a)

„ **S**ed & ipsa episcopalibus electio mecum facit. Non enim dicit:
„ eligatur Episcopus, qui unam ducat uxorem, & filios faciat:
„ sed qui unam habuerit uxorem, & filios in omni subditos disci-
„ plina. Certe confiteris non posse esse Episcopum, qui in episco-
„ patu filios faciat: alioquin si deprehensus fuerit, non quasi vir te-
„ nebitur, sed quasi adulter damnabitur. Aut permitte Sacerdoti-
„ bus exercere opera nuptiarum, ut idem sint virgines, quod ma-
„ riti: aut, si Sacerdotibus non licet uxores tangere, in eo sancti
„ sunt, quia imitantur pudicitiam virginalem. Sed & hoc inferen-
„ dum. Si Laicus & quicunque fidelis orare non potest, nisi careat
„ officio conjugali: Sacerdoti, cui semper pro populo offerenda
„ sunt sacrificia, semper orandum est. Si semper orandum est, er-
„ go semper carendum matrimonio, nam & in vereri Lege, qui
„ pro populo hostias offerebant, non solum in domibus suis non
„ erant, sed purificabantur ad tempus ab uxoribus separati, & vinum
„ & siceram non bibeant, quæ solent libidinem procurare. „

IDEUM in *Apolog. ad Pammachium.* (c)

„ **C**hristus virgo, virgo Maria, utriusque sexus virginitatem dedi-
„ cavere. Apostoli vel virgines, vel post nuptias continentes:
„ episcopi, presbyteri, diaconi, aut virgines eliguntur, aut vidui,
„ aut certe post sacerdotium in aeternum pudici. „

IDEUM

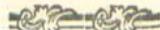
IDEM adversus Vigilantium Cap. I. (c)

Prō nefas: Episcopos sui sceleris dicitur habere consortes: si tam
 men episcopi nominandi sunt, qui non ordinant diaconos, nisi
 prius uxores duxerint: nulli cælibi credentes pudicitiam, immo
 ostendentes, quam sancte vivant, qui male de omnibus suspican-
 tur, & nisi prægnantes uxores viderint clericorum, infantesque
 de ulnis matrum vagientes, Christi Sacraenta non tribuunt.
 Quid facient orientis Ecclesiæ? Quid Ægypti & Sedis Apostoli-
 cae: quæ aut virgines Clericos accipiunt, aut continentes, aut si
 uxores habuerint, mariti esse desistunt?

IDEM in Epist. ad Titum Lib. I. Cap. I lit. a. (d)

Quod autem ait, *unius uxoris vir:* sic intelligere debemus, ut non
 omnem monogamum digamo putemus esse meliorem: sed
 quo is possit ad monogamiam & continentiam cohortari, qui sui
 exemplum præferat in docendo. Esto quippe aliquem adolescenti-
 tulum conjugem perdidisse, & carnis necessitate superatum, accé-
 pisse uxorem secundam: quam & ipsam statim amiserit, & deinceps
 vixerit continenter: alium vero usque ad senectam habuisse
 matrimonium, & uxoris usum, & ut plerique existimant, felicitá-
 tem, nunquam a carnis opere cessasse: quis vobis ei duobus vi-
 detur esse melior, pudicitior, continentior? Utique ille, qui ini-
 felix etiam in secundo matrimonio fuit, & postea pudice & sancte
 conversatus est: & non is, qui ab uxoris amplexu nec senili est
 separatus ætate. Non sibi ergo applaudat, quicunque quasi mo-
 nogamus eligitur, quod omni digamo sit melior: cum in eo ma-
 gis sit electa felicitas, quam voluntas. Quidam de hoc loco ita
 sentiunt. Judaicæ inquiunt, consuetudinis fuit, vel binas uxores
 habere, vel plures: quod etiam in veteri lege de Abraham & Ja-
 cob legimus. Et hoc nunc volunt esse præceptum, ne is, qui
 episcopus eligendus est, uno tempore duas pariter habeat uxores.
 Multi supersticiosius magis, quam verius, eriam eos, qui cum gen-
 tiles fuerint, & unam uxorem habuerint, qua amissa, post baptis-
 mum Christi alteram duxerint, putant in sacerdotio non legen-
 dos: cum utique si hoc observandum sit, illi magis ab episcopatu-
 m arceri debeant, qui vagam per meretrices ante exergentes libidi-
 nem, unam regenerati uxorem acceperint, & multo detestabilius
 sit, fornicatum esse cum pluribus, quam digamum reperi: quia

,, in

„ in alio infelicitas matrimonii est, in alio ad peccandum prona
„ lascivia.“

IDEUM de septem ordinibus Eccles. (e)

„ Uxor tuæ propter antiquam consuetudinem, ac periculum sa-
„ cerdotii, non des animam tuam in potestatem, ne forte in
„ similitudinem Adæ in paradiſo positus confundaris, atque accep-
„ tam legem, si peccaveris, perdas: ac nuditatis tuæ concius, con-
„ fusionem mentis excipias, & locum consecrationis amittas. Aman-
„ da quidem uxor est, sed sicut ecclesia, aut templum Dei: orandum
„ cum ea, legendum, abstinentum, communicandum in altario, non
„ in opere: Ispiritu, non carne vivendum. Venerari autem & te
„ propter conjunctionem legis debet, non desiderare propter con-
„ suetudinem delinquendi: quia aperte tibi usum conjugii interdic-
„ tum esse perpendis, cum te Episcopum esse cognoscis. Habere se
„ & illa ex hoc Christum gaudeat, non maritum: esse cum Deo,
„ non habitare cum conjuge: possidere intra domesticos parietes
„ vernaculam sanctitatem: exultet in Domino, gratias agat Deo, quod
„ de corruptione liberata est: tibi quoque debitrix sit, quod ad hoc
„ officium volasti, qua consentiente electus es a Domino, quod prius
„ de omnibus cum tuis, ut decuit, translegisti, quam Episcopatum
„ rogatus acciperes, & separatus a conjuge in ecclesia permaneres.“

(a) Oper. omn. Tom. II. p. m. 338.

(b) Cit. Tom. II. pag. 395.

(c) Cit. Tom. II. pag. 407.

(d) Tom. VI. pag. 199.

(e) Tom. IX. pag. 51.

S. XII.

S. EPIPHANIUS contra hæres Lib. II. Tom. I. Hæres. 48. (a)

„ Et gaudet quidem his, qui approbatum Dei cultum præstare
„ possunt, & virginitatem ac castitatem, & continentiam exér-
„ cere deligunt. Verum unas nuptias honorat, etiamsi maxime sa-
„ cerdotii dona per eos, qui ab unis etiam nuptiis se continuerunt,
„ & in virginitate vitam degunt, se ornasse præexpressit, velut etiam
„ Apostoli ipsius ecclesiasticam sacerdotii regulam ordinate, ac san-
„ cte constituerunt.“

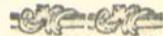
IDEUM

IDEM cit. Tom. I. Hæres. 59. (b)

Quæ autem ad sacerdotium tradita sunt, propter eminentiam
celebrationis sacrorum, ea ad omnes æqualiter ferri putave-
runt, quum audierint, quod oportet episcopum irreprehensibilem
esse, unius uxoris virum, continentem. Similiter & diaconum &
presbyterum. Revera enim non suscipit sancta Dei prædicatio
post Christi adventum eos, qui a nuptiis, mortua ipsorum uxo-
re, secundis nuptiis conjuncti sunt, propter excellentem sacerdo-
tii honorem ac dignitatem. Et hæc certo sancta Dei Ecclesia cum
sinceritate observat. Sed & adhuc viventem & liberos gignentem
unius uxoris virum non suscipit, sed eum, qui se ab una conti-
nuit, aut in viduitate vixit, Diaconum & Presbyterum & Epis-
copum & Hypodiaconum: maxime ubi sinceri sunt canones Ec-
clesiastici. At, dices mihi, omnino in quibusdam locis, adhuc li-
beros gignere & Presbyteros & Diaconos & Hypodiaconos. At
hoc non est juxta canonem, sed juxta hominum mentem, & quæ
per tempus elanguit, & propter multitudinem, quum non inve-
niretur ministerium. Nam quod decentius est, id semper Eccle-
sia per Spiritum sanctum bene disposita videns, statuit apparare,
ut cultus divini indistracti Deo perficerentur & spirituales necessi-
tates cum omni benevolâ conscientia peragerentur. Dico autem
quod decorum est, propter repentina ministeria ac necessitates,
ut Presbyter & Diaconus & Episcopus Deo deditus sit. Si enim
etiam populo præcipit S. Apostolus dicens, ut ad tempus vacent
orationi: quanto magis sacerdoti idem præcipit? ut indistractus
sit, inquam, ad vacandum secundum Deum sacerdotio, quod in
spiritualibus necessitatibus ac usibus perficitur.

IDEM Lib. II. Tou. II. Hæres 80. in Compendiaria vera doctrina. (c)

Vortex autem horum omnium, aut mater, ut ita dicam, geni-
trix est sanctum Sacerdotium, ex virginibus quidem ut pluri-
mum procedens: si vero non ex virginibus, at ex solitariam vi-
tam degentibus; Si vero non suffecerint ad ministerium, ad so-
litariam vitam degentibus, de his, qui continent a propriis uxo-
ribus, aut ab unis nuptiis viduitatem servantibus. Nam etum,
qui secundas nuptias contraxit, non licet in ipsa ad sacerdotium
suscipere: etiam si is, qui ab initio continens viduus fuerit, possit
habere locum Episcopi & Presbyteri & Diaconi & Subdiaconi.
Post

„ Post hoc sacerdotium deinceps est, *lectorum ordo*, ex omnibus ordinibus constans, hoc est, virginibus, & solitariam vitam degentibus, & continentibus, & viduis, & his qui adhuc sunt in venerando conjugio: si vero fuerit opus, etiam ex his, qui post obitum prime uxoris secundam duxerunt. Non enim est sacerdos ipse lector, sed velut scriba sermonis.,,

(a) *Oper. omn. p. m.* 97.

(b) *Ibid. pag.* 118.

(c) *Ibid. pag.* 261.

§. XIII.

S. AMBROSIUS *de Officiis Lib. I. Cap. 50.* (a)

„ **Q**uomodo autem potest horrator esse viduitatis, qui ipse conjugia frequentaverit? Inoffensum autem exhibendum & immaculatum ministerium, nec ullo conjugali coitu violandum cognoscitis, qui integro corpore, incorrupto pudore, alieni etiam ab ipso confortio conjugali, sacri ministerii gratiam recepistis. Quod eo non præterii, quia in plerisque abditiорibus locis cum ministerium gererent, vel etiam sacerdotium, filios suscepérunt: & id tanquam usu veteri defendunt, quando per intervalla dierum sacrificium deferebatur, & tamen castificabatur etiam populus per biduum, aut triduum, ut ad sacrificium purus accederet, ut in veteri testamento legimus: Et lavabat vestimenta sua. Si in figura tanta observantia, quanta in veritate? Disce sacerdos atque levita, quid sit lavare vestimenta tua, ut mundum corpus celebrandis exhibeas sacramentis. Si populus sine ablutione vestimentorum suorum prohibebatur accedere ad hostiam suam, tu illotus mente pariter & corpore, audes pro aliis supplicare, audes pro aliis ministrare? „

(a) *Oper. Omn. Tom. IV. p. m.* 38.

§. XIV.

S. AUGUSTINUS *de opere monachorum Cap. IV.* (a)

„ **A**d hoc enim & fideles mulieres, habentes terrenam substantiam ibant cum eis, & ministrabant eis de substantia sua, ut nullius indigerent horum, quæ ad necessaria vitae hujus pertinent. Quod beatus Paulus licere quidem sibi demonstrat, sicut & ceteri

„teri Apostoli faciebant, sed ea potestate se uti noluisse postea com-
 „memorat. Hoc quidem non intelligentes, non sororem mulierem
 „cum ille diceret: *Nunquid non habemus potestatem sororem mulierem*
 „*circunducendi*, sed uxorem interpretari sunt. Fefellit eos verbi
 „græci ambiguitas, quod & uxor & mulier eodem verbo græce
 „dicitur: quanquam hoc ita posuerit Apostolus, ut falli non de-
 „buerint, quia neque mulierem tantummodo ait, sed sororem mu-
 „lierem, neque ducendi, sed circumducendi: veruntamen alios in-
 „terpretes non fefellit hæc ambiguitas, quia sororem mulierem,
 „non uxorem interpretati sunt.„

IDEUM de adulterin. conjug. Lib. II. Cap. 20. (b)

„Unde istos, qui virilem excellentiam non purant nisi peccandi
 „licentiam, quando terremus, ne adulterinis conjugiis hærendo
 „pereant in æternum, solemus eis proponere etiam continentiam
 „clericorum, qui plerumque ad eandem sarcinam subeundam capi-
 „untur inviti, eamque suscepitam usque ad debitum finem, Domi-
 „no adjuvante, perducunt.„

IDEUM de tempore Sermon. CCL. Dominicæ XXV. Sermon. I. (c)

„Omnibus enim castitas pernecessaria est, sed maxime ministris
 „Christi altaris, quorum vira aliorum debet esse eruditio, &
 „affidua salutis prædicatio. Tales enim decet dominum habere mi-
 „nistros, qui nulla contagione carnis corrumpantur, sed potius con-
 „tinentia castitatis splendeant, & totis honestis fulgeant in populo
 „exemplis: quibus Dominus per legistatorem dicit, *Sancti estote, quia*
 „*& ego sanctus sum Dominus Deus vester. Deus enim lux est, & tene-*
 „*brae in eo non sunt ullæ: nec aliqua fœditas ei sociari potest.*„

IDEUM ad fratres in eremo Sermon. XXXVII. (d)

„Hæc est illa sancta virtus, quam astringere nos docet Apostolus;
 „*H. Fornicatio & omnis immunditia non nominetur in vobis*, ne mens
 „vestra colloquiis malis possit corrumpi. Ideo fratres attendite, quod
 „non solum a vobis removenda est fornicatio sed etiam omnis sul-
 „picio falsa. Non decet clericum cum mulieribus sedere, vel fa-
 „bulari, vel domum ejus frequentare, ne suspicio mala inde pro-
 „grediatur. O quam vilis, o quam miser & pusillanimis reputatur
 „clericus, qui frequenter cum mulieribus conversatur. Insipiens val-
 „de est, & inexpertus, qui amicitias mulierum procurat. Et ideo

C

„VOS,

„ vos, qui estis lux mundi, & civitas in monte situata, sic famam
 „ veltram custodire debetis, ut non erubescant de detraetoribus lau-
 „ datores. Attendite etiam fratres, attendite, quod dicit Apostolus:
 „ *Fornicatio & immunditia.* Fornicatio enim est naturalis mulierum
 „ concubitus, sed illicitus. Fornicatio est cum meretricibus agere.
 „ Mulier sive adultera, sive concubina, meretrix vocatur. Fornica-
 „ tio enim ideo clericis interdictur, quia cum simus ministri Domi-
 „ ni, membra meretricis non efficiamur. O quam turpe est, cleri-
 „ cum a meretrice duci captivum. *Qui enim adhæret meretrici, unum*
 „ *corpus efficitur.* Et ideo scire debemus, quod malum est fornicari.
 „ Nam si conjugium sacerdotibus prohibetur, quanto magis crimen
 „ fornicationis in nobis aestimabitur? Ecce enim fratres, laicis con-
 „ jugatis ad tempus abstinere præcipitur, ut vacent orationi, & fa-
 „ cerdotes, quos corpus Domini consecrare omni die oportet, con-
 „ cubinas in domo tenere non erubescunt. Ecce quomodo vasa
 „ vestra possidere in sanctificatione sciatis. Scitis enim fratres, quod
 „ die quadam David venit ad Achimelech sacerdotem, & ait David
 „ esuriens: Da mihi aliquid cibi. Et respondit: *Non habeo panes lai-*
 „ *cales ad manus, sed tantum panem sanctum.* Et ideo dic mihi o Da-
 „ vid *sunt mundi pueri tui a mulieribus?* Et ait: *sunt ab heri, & nudius-*
 „ *tertius.* Et sic dedit sacerdos eis sanctificatum panem. Si ergo in-
 „ terrogavit Sacerdos, utrum servi David mundi essent propter panes
 „ propositionis accipiendos: quid facere nos debemus miseri Sacer-
 „ dotes propter corpus Domini accipendum? O fratres mei, sic &
 „ sacerdos paganorum, dum offerre deberet Diis suis incensa, ab om-
 „ ni malo ut potest, abstinet. Ecce ego jam Episcopus Hippo-
 „ nensis eram, & cum quibusdam servis Christi ad Aethiopiam per-
 „ rexerit, ut eis *sanctum* Christi evangelium prædicarem, & vidimus
 „ ibi multos homines ac mulieres capita non habentes, sed oculos
 „ grossos fixos in pectore, cætera membra æqualia nobis habentes:
 „ inter quos sacerdotes eorum vidimus uxoratos, tantæ tamen ab-
 „ stinentiae erant, quod licet uxores sacerdotes omnes haberent,
 „ nunquam tamen nisi semel in anno eas tangere volebant, qua die
 „ ab omni sacrificio abstinebant? Vidimus & in inferioribus parti-
 „ bus Aethiopie homines unum oculum tantum in fronte habentes,
 „ quorum sacerdotes a conversationibus hominum fugiebant, ab om-
 „ ni libidine carnis se abstinebant, & in septimana in qua Diis suis
 „ thura offerre debebant, ab omni labe carnis abstinebant se: nihil
 „ sume-

„ sumebant, nisi metretam aquæ per diem, & sic contenti manentes digne sacrificium diis suis offerebant. „

(a) *Oper. omn. Tom. III. p. m.* 260.

(b) *Tom. VI. pag.* 317.

(c) *Tom. X. pag.* 358.

(d) *Cit. Tom. X. pag.* 655.

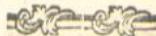
§. XV.

S. ISIDORUS PELUSIOTA *Lib. III. Epist. 176.* (a)

„ **P**aulus tanquam pennatus agricola, universum pene orbem per
 „ **L** agravit, atque extremos usque terræ angulos grassatus est,
 „ tum auditores suos optimis legibus instituens, tum iis etiam, quibus
 „ eum audire minime contigit, divinam doctrinam inserens.
 „ Quocirca illos quidem mulieres etiam comitabantur, non ut libe-
 „ ros procrearent, aut una cum ipsis vitæ consuetudinem haberent,
 „ verum ut ex suis facultatibus subministrarent, ac paupertatis præ-
 „ cones alerent: hunc autem, qui ad ipsos usque terræ fines cur-
 „ rebat, sequi nec permisæ sunt, nec potuerunt. Quid vero mi-
 „ rum foeminas relietas fuisse, cum etiam Barnabas individuus alio-
 „ qui comes, ad infinitum illum cursum ac laborem claudicans, pri-
 „ mas ipsi concesserit? Siquidem quo tempore cum eo versabatur,
 „ haec verba habebat Paulus, *Nunquid non habemus potestatem sororem*
 „ *mulierem circunducendi, sicut & reliqui Apostoli, & fratres Domini, &*
 „ *Cephas? An solus ego & Barnabas non habemus potestatem hoc faciendi?*
 „ Non quod ii, qui virginitatem suadebant, & castitatem prædicab-
 „ ant, ac virginum choros moderabantur, cum mulieribus consue-
 „ tudinem haberent, quis enim eos virginitatem suadentes tulisset,
 „ siquidem ipsimet in voluptatum cœno se se volutantes deprehensi
 „ fuissent? Non igitur hoc ait, nam alioquin mulierem uxorem di-
 „ xisset, quemadmodum notarii in iis contractibus, qui ad dotes per-
 „ tinent, scribere consueverunt: alere ac vestire, quemadmodum mu-
 „ liere uxore dignum est, pro facultatum captu: mulierem videlicet
 „ ob naturam collocantes, uxorem autem ob vitæ consuetudinem, sed
 „ quia ipsos sequebantur, ex bonis suis paupertatis magistros alentes,
 „ idcirco sororem quidem dixit, ut castitatem indicaret: mulierem au-
 „ tem, ut naturam declararer. Mulier quippe virgo quoque appellatur,
 „ etiamsi intacta sit: mulier ob formam, etiamsi integra sit:

C 2

„ mu-

„ mulier ob naturam, etiamsi masculi congressus expers sit. Quod
 „ autem hoc a scopo minime aberret, hinc liquet, quod idem hic
 „ Paulus, cuius dictum nonnulli subdola interpretatione depravare
 „ minime dubitant, de eo loquens, quod Salvator secundum car-
 „ nem ex sancta virginie Maria natus sit, his verbis usus est, factum
 „ ex muliere. Quid ais Paule? Virginem mulierem appellas? Ita,
 „ inquit, mulierem ob naturam appello, virginem autem mente te-
 „ neo. Mulier enim est virgo, etiamsi aliqui a virili conactu alie-
 „ na sit; Mulier ob speciem & effictionem. Virgo propter integri-
 „ tatem & puritatem.,,

— (a) *Magn. Biblioth. veter. Patrum Tom. V. Part. II. p. m. 591.*

§. XVI.

FULGENTIUS FERRANDUS in *Breviar. Canon. Tit. XVI.* (a)

„ Ut Episcopi, presbyteri, & diaconi ab uxoribus abstineant.,,

---

(a) Apud VOELLIUM, & JUSTELLUM *Biblioth. Jur. Canon. Tom. I. pag. 448.* & PITHOEUM in *Cod. Canon.* pag. 305.

§. XVII.

S. GREGORIUS TURONENSIS *Histor. Franc. Lib. I. Cap. 39.* (a)

„ A pud Arvernos vero post Stremonium Episcopum prædicato-
 „ remque, primus episcopus Urbicus fuit, ex Senatoribus con-
 „ versus, uxorem habens: quæ juxta consuetudinem ecclesiasticam,
 „ remota a consortio Sacerdotis religiose vivebat. Vacabant enim am-
 „ bo orationi, eleemosynis, atque operibus bonis.,,

(a) *Oper. omm. pag. 29.* curante RUINART. Lutetiae Parisiorum MDCXIX.

§. XVIII.

S. ISIDORUS HISPALENSIS *de Off. Ecclesiast. Lib. II. Cap. 5.* (a)

„ Tenebit quoque illam supereminente donis omnibus charita-
 „ tem, sine qua omnis virtus nihil est, custos enim castitatis
 „ charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habet etiam in-
 „ ter hæc omnia & castitatis eminentiam, ira, ut mens Christo de-
 „ dita, ab omni inquinamento carnis sit munda & libera. Inter
 „ hæc oportebit eum sollicita dispensatione curam pauperum gere-
 „ „ re,

◆ ◆ ◆

„ re, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupilos tueri, per vigilem in omnibus exhibere curam, providentiam habere, & distributionem discretam.
 „ In quo etiam hospitalitas ita erit praecipua, ut omnes cum benignitate & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant; Hospes fui & suscepisti me; quanto magis Episcopus, cuius diversorum cunctorum debet esse receptaculum?
 „ Laicus enim unum aut duos suscipiens implevit hospitalitatis officium; Episcopus, si non omnes suscepit, inhumanus est. In negotiis autem secularibus dirimendis oporret eum causam merito discernere, non gratia; neque enim sic debet Episcopus susciperre potentem, ut contristet contra justitiam pauperem, neque pro paupere auferre justitiam a potente. Non defendat improbum, nec sancta indigno committenda arbitretur, neque arguat, & impugnet, cuius crimen non reprehendit. Erit quoque illi etiam juxta Apostolum mansuetudo, patientia, sobrietas, moderatio, abstinentia, sive pudicitia, ut non solum ab opere immundo se abstineat, sed etiam ab oculi, oris, & cogitationis errore.,,

IDEM Lib. II. Cap. 10. (b)

Subdiaconi, qui apud grecos hypodiaconi vocantur, in Ezdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinnai, id est, in humilitate Deo servientes. Ex eorum ordine fuit ille Nathanael, qui in Evangelio Joannis divina proditione commonitus, salvatorem meruit confiteri, quique etiam ad primum divinitatis indicium fidelis eniit, protestante Domino, ac dicente: Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Denique isti oblationes in templo Domini suscipiunt a populis, isti obducent officia levitarum, isti quoque vasa corporis & sanguinis Christi diaconibus ad altarium offerunt. De quibus quidem placuit Patribus, ut quia sacra mysteria contrectant, casti sint, & continentes ab uxoribus, & ab omni carnali immunditia sint liberi, juxta quod illis propheta dicente jubetur: Mundamini, qui fertis vasa Domini. Hi igitur cum ordinantur, sicut Sacerdotes & Levitae, manus impositionem non suscipiunt, sed patenam tantum, & calicem de manu episcopi, & ab archidiacono scy hum aquae, cum aqua manili & manutergium accipiunt.,,

(a) *Oper. Oin. Tom. II. p. m. 114.*

(b) *Cit. Tom. II. pag. 115.*

§. XIX.

V. BEDA de Tabernaculo Lib. III. Cap. 9. (a)

„ **V**erum quia de cæteris supra tractatum est, feminalia hæc, quæ
 „ ad operiendam carnis turpitudinem fieri mandantur, illam
 „ castimoniæ portionem, quæ ab appetitu copulæ conjugalis cohi-
 „ bert, proprie designant, sine qua nemo vel sacerdotium suscipere,
 „ vel ad altaris poteſt ministerium consecrari, id est, si non aut vir-
 „ go permanferit, aut contra uxoriæ conjunctionis fœdera solverit.
 „ **Q**uod videlicet genus virtutis nulli per legem Dei necessario im-
 „ peratum, sed voluntaria est devotio, ne Domino offerendum,
 „ dicente ipso de hoc: Non omnes capiunt verbum istud. Ad
 „ quam tamen benigna mox exhortatione eos, qui possint, invitat,
 „ dicens: Qui poteſt capere, capiat. Et paulo post eisdem, qui vel
 „ uxorem, vel alios cognatos, & implicamenta mundi hujus prop-
 „ ter ipsum reliquerint, centuplum promittit in hac vita præmium,
 „ & in sæculo futuro vitam æternam. Unde certe gratia distinctionis
 „ non Moyses hoc indumento vestiri Aaron & filios ejus jubetur,
 „ sicut de prioribus dicitur. Vestiesque his omnibus Aaron fratrem
 „ tuum, & filios ejus cum eo. Sed facies, inquit, feminalia linea,
 „ ut opériant carnem. Ipsi, inquit, operant carnem turpitudinis
 „ suæ, tu feminalia pontifici & filiis ejus facies, tu castiratis regulam
 „ docebis, tu abstinendum ab uxorio complexu eis, qui sacerdotio
 „ functuri sunt, intimabis. Nulli tamen violentum hujusmodi con-
 „ tinentiæ jugum impones: Sed quicunque Sacerdotes fieri, ac mi-
 „ nisterio servire altaris volunt, ipsis sua sponte uxorum servi esse
 „ desinent.„

IDEI in Luce Evang. Cap. I. Lib. I. Cap. 3. (b)

„ **H**oc est, quod dixi, quod vicis suæ tempore pontifices, templi
 „ tantum officiis mancipati, non solum a complexu uxorum,
 „ sed ab ipso quoque domorum suarum abstinerent ingressu. Ubi
 „ nostri temporis fæcerotibus, quibus semper altari servire juberur,
 „ perpetuo servandæ castitatis exemplum datur. Quia enim tunc
 „ Sacerdotalis ex stirpe Aaron successio quærebatur, necessario tem-
 „ pus substituendæ soboli procurabatur. At quia nunc non carna-
 „ lis successio, sed perfectio spiritalis inquiritur, consequenter fa-
 „ cerdo-

„ cerdotibus, ut semper altari queant adsistere, semper ab uxoribus
„ continendum, semper castitas observanda præcipitur. „

(a) Oper. omn. Tom. I. p. m. 268.

(b) Tom. II. pag. 45. Conferatur DISTINCT. XXXI. C. 2.

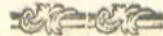
§. XX.

HINCMARUS REMENSIS Capitular. Cap. 21. (a)

Et ut sanctus Innocentius, & prædecessor ejus Siricius scribunt,
si priscis temporibus de templo Dei sacerdotes anno vicos suæ
non discedebant, sicut de Zacharia legimus, nec domum suam
omnino rangebant, quibus utique propter sobolis successionem
uxoris usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu, & præter ex se-
mine Aaron, ad Sacerdotium nullus fuerat præceptus accedere,
quanto magis hi sacerdotes vel Levitæ pudicitiam servare debent,
quibus vel sacerdotium, vel ministerium sine successione est, nec
præterit dies, quo vel a sacrificiis divinis, vel a baptismatis offi-
cio vacent? Nam si Paulus etiam laicis scribit dicens, *Abstinete ad*
tempus, ut vacetis orationi, quanto magis sacerdotes, quibus & oran-
di & sacrificandi juge officium est, semper debebunt ab ejusmodi
conforio abstinere? qui si contaminatus fuerit, a carnali concu-
piscentia, quo pudore vel sacrificare forsitan usurpabit? aut qua
conscientia, quove merito exaudiri se credit, cum dictum sit,
Omnia munda mundis, inquinatis autem & infidelibus nihil mundum?
Et ne quis dicat: si habito cum mulieribus, sufficit mihi conscienc-
tia mea, dicente Apostolo, *Gloria nostra bæc est, testimonium con-*
scientie nostræ, attendat, quod item idem dicit Apostolus, per
quem, ut ipse veraciter faretur, loquitur Christus, Providentes bo-
na non solum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Et item
præcipit, ut sine offensione omnibus simus, ne pereat in nostra
conscientia frater, propter quem Christus mortuus est, sic inqui-
ens, *Peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam,*
in Christum peccatis. Et ideo repleti Spiritu sancto statuerunt sancti
Patres nostri, ut ministri altaris mulieribus non cohabitent, neque
subintroducant secum mulieres, ne vel concupiscentia conscientiam
suam urant, vel consensu pessimo polluant, & ne vel mala sus-
picione infirmorum conscientias maculent. „

(a) Oper. omn. Tom. I. pag. 719. Curante SIRMONDO. Lutetiae Parisiorum MDCXLV.

§. XXI.

§. XXI.

S. PETRUS DAMIANI Lib. V. Epist. 13. (a)

„ **U**nde videtur mihi, ut a præsenti die omnibus Episcopis dicatur, ut nullum facere subdiaconum præsumant, nisi qui caste se vieturum promisevit, quatenus & præterita, quæ per proposi-
 „ tum mentis appetita non sunt, violenter non exigantur, & fu-
 „ ra caute caveantur. Qui vero post eandem prohibitionem, quæ
 „ ante triennium facta est, continenter cum suis uxoribus vixerant,
 „ laudandi, atque remunerandi sunt: & ut in bono suo permaneant,
 „ exhortandi. Eos autem, qui post prohibitionem factam se a suis
 „ uxoribus continere noluerunt, pervenire ad sacrum ordinem no-
 „ lumus: quia nullus debet ad ministerium altaris accedere, nisi cu-
 „ jus castitas ante suscepimus ministerium fuerit probata. Item &
 „ decretum Leonis Papæ: *Nam cum extra clericorum ordinem constitu-
 „ tis nuptiarum societati, & procreationem filiorum studere sit liberum, ad ex-
 „ hibendam tamen perfectæ continentiae puritatem, nec subdiaconis quidem con-
 „ nubium carnale conceditur, ut & qui habent, sint tanquam non haben-
 „ tes, & qui non habent, permaneant singulares.* Quod si in hoc or-
 „ dine, qui quartus est a capite, dignum est custodiri, quanto ma-
 „ gis a primo, vel secundo, tertiove servandum est? ne aut leviti-
 „ co, aut presbyterali honore, aut Episcopali excellentia quisque
 „ idoneus æstimetur, qui se a voluptate uxoria, neandum frænasse
 „ detegitur? Item Papa Silvester: *Nulli autem Subdiaconorum ad nup-
 „ tias transire permittentes, præcipimus, ne aliqua hoc prævaricatione præ-
 „ sumperit.* Quod si contemnenda tot Apostolicorum virorum de-
 „ creta duxeritis, ac per eorum ora tanquam tortidem organa lo-
 „ quentis Spiritus sancti statuta spreveritis, quam de vobis beatus
 „ Papa Damafus sententiam profert, dignum est, audiatis: *Violato-
 „ res, inquit, voluntarii canonum graviter a Sanctis Patribus judicantur,*
 „ & a spiritu sancto, cuius instinctu, ac dono ditati sunt, damnantur. Quo-
 „ niā blasphemare Spiritum Sanctum non incongrue videntur, qui
 „ contra eosdem sanctos canones non necessitate compulsi, sed li-
 „ benter, ut præfixum est, aliquid aut proterve agunt, aut loqui
 „ præsumunt, aut facere volentibus sponte consentiunt. Talis enim
 „ præsumptio manifeste unum genus est blasphemantium Spiritum
 „ Sanctum, quoniam, ut jam prælibatum est, contra eum agit, cu-
 „ jus iussu & gratia iidem sancti editi sunt canones. Audiant ergo,
     qui

C. C.

„ qui nobis obſtunt, qui aduersus nos ſuper hac quæſtione confli-
 „ gunt: quia dum nobis ſunt aduersarii, in Spiritum Sanctum ma-
 „ nifesta ſunt rebellione blaſphemii: & illum blaſphemantes offendit,
 „ cuius offenſio non remittitur neque hic, neque in futuro.
 „ Sed jam plures sanctorum Pontificum ſubiectere ſanctiones omit-
 „ timus, ne epiftolaris compendii metam excedere judecemur. Parit
 „ enim prolixitas laciniosa fastidium. Et certe cui sanctorum testi-
 „ monia non ſufficient, undecimque congeſta fuerint, nec pluribus
 „ acquiesceret. Id præterea quod objicitis, caurum eſſe canonibus, ut
 „ quicunque conjugati ſacerdotis officium ſpreverint, debeant com-
 „ munione privari; ut pace vefra loquar, dum litterarum ſuperfi-
 „ ciem negligenter attenditis, sobrietatem Ecclesiastice intelligentiae
 „ non tenetis. Ille nimirum Sacerdos conjugatus dicitur, non qui
 „ nunc habet uxorem, ſed qui potius habuit ante perceptam ſacer-
 „ doralis officii dignitatem. Quem profecto ſi ſpernimus, conſequi-
 „ tur etiam, ut & beatum Paulum Apoftolum, quod dictu nefas eſt,
 „ contemnere debeamus. Nihilominus & illud de beati Epiftola ad
 „ Corinthios vel egregium, & inſignem Goliath gladium versatis in
 „ manibus, eumque vibrantes Iſraeliticæ plebis aciem ventilare ten-
 „ tatis: Propter fornicationem, inquit, unusquisque ſuam uxorem babeat:
 „ uxori vir debitum reddat, & uxor viro. In quo nimirum verbo, quod
 „ dicitur, unusquisque, cum laicis ſimul altaris ministros comprehen-
 „ ſos eſſe conjicitis: & dum in Apoftolica Sententia literarum paleas
 „ quaſi juuentorum dente corroditis, medullas ſpiritualis intelligentiae
 „ pierati humanæ fauicibus non guſtaris: immo prorsus a granis
 „ quisquiliis non ſecernitis, & diſcretionis regulam poſponentes,
 „ ſimil omnia permifcetis. Illis nempe dicebat Apoftolus: Unusquisque
 „ ſuam uxorem babeat, quibus loquebatur, quia vero non Sacerdori-
 „ bus, vel prædictoribus, ſed populo potius in hac loqueretur
 „ Epiftola, in ipſo ejusdem Epiftolæ principio luce clarius maniſtata. „

IDEM Opus. XVIII. Differt. I. Cap. I. (b)

„ Non te later, qui Presbyteris, diaconis, & ſubdiaconis tam diſtrictæ,
 „ Nam tam rigidæ regula caſtitatis indicitur, ut omni Catholicorum Pa-
 „ trum concorrente judicio, a contrahendis nuptiis funditus abſcin-
 „ dantur. Et certe ſatis eſt ratione plenissimum, ut poſt Epifcopos,
 „ in hiſ quoque tribus gradibus, niveus pudicitiae candor effloreat,
 „ qui nimirum ſacris myſteriis familiarius appropinquant. Nam quia

„Dominicum corpus in Virginalis uteri templo coaluit, nunc etiam
„a ministris suis continentis pudicitiae munditiam querit.“

IDEML cit. Opuscul. XVIII. Dissert. II. Cap. 2. (c)

„Cum lex illa fuerit data per servum, evangelica vero gratia sit col-
„lata per Dominum, necesse est, ut aliud tunc a Levitis Synago-
„gæ, aliud nunc a Clericis exigatur Ecclesiæ. Illis siquidem pro-
„qualitate temporis permittebantur jura conjugii: istis vero præci-
„pitur, a carnis affectus amplexibus penitus sint remoti. Nam
„quia sola Levitica Tribus ad sacerdotale ministerium tunc erat
„electa, necessaria tunc erat propagatio generis ad conservandum
„sacerdotalis officium dignitatis. Sicut in Levitico Dominus. Vir-
„ginem, inquit, sacerdos ducet uxorem; viduam, & repudiatam, & for-
„didam atque meretricem non accipiet, sed puellam de populo suo, ne commis-
„ceat stirpem generis sui vulgo gentis suæ: quia ego Dominus, qui sanctifico
„eum. Nunc autem quia ex omni populo Christiano passim fit sacer-
„dotalis electio, & in promotione Clericorum non distinctio gene-
„ris, sed prærogativa dumtaxat exquiritur sanctitatis, cessant jura
„conjugii, dum præcedentis aboletur censura mandati.“

(a) Oper. omn. Tom. I. pag. 74. Parisiis MDCLXIV.

(b) Tom. III. pag. 168.

(c) Cit. Tom. III. pag. 174.

§. XXII.

HUMBERTUS EPISCOPUS contra Nicetam. (a)

„Ante omnia autem comprobamus, te esse mentitum ipsi veritati
„in eo, quod dixisti, nostros prius ordinari, deinde uxores for-
„tiri. Quia apud nos nec ad subdiaconatus gradum quisquam ad-
„mittitur, nisi perpetuam continentiam etiam a propria conju-
„ge profiteatur. Nec post gradum cuiquam uxorem duce-
„re unquam conceditur. Sed tu Ecclesiam Dei volens efficere Sy-
„nagogam Sathanæ, & prostibulum Balaam & Jesabel, cum Nico-
„lao dicens: Episcopum & Presbyterum & Diaconum dicimus, qui unam ha-
„bet uxorem, ordinari: quamvis vivant eorum conjuges, quamvis defunctæ.
„Nec licet eos post manus impositionem innuptos esse; nec insuper ad nuptias
„ire; aut si nupserint, alteras amplecti, sed sufficere eis, quas habent, cum ad
„ordinationem venerunt. O abominabilis Cynice, quomodo non eru-
„buisti, tantum nefas evomere? Ergo non licet aliquem post ma-
„nus“

„nus impositionem sine uxore esse? Si ita est, ipse Joannes Aposto-
 „lus & Paulus & Barnabas & omnis continens in gradu ecclesiastico in culpa est procul dubio. Unde necesse est, ut futurus Episcopus, Presbyter, Diaconus & Subdiaconus, prius uxorem fortias-
 „tur, quæ sibi sufficere debeat ad carnales amplexus? Nunquid
 „laicus non sufficit una? nisi forte discipulis maligni Muhamed,
 „cujus farinæ totus es. Tu quoque quia Presbyter es, sine uxore
 „esse non debes, secundum assertiones tuas.,,

(a) Apud CANISIUM *Theſaur. Monument.* Tom. III. Part. I. pag. 322. Curante
 BASNAGE Amſtelodami MDCCXXV.

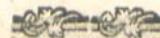
§. XXIII.

S. BERNARDUS *Epiſt. CCIII.* (a)

„Errat Anſellus noster, errat, cùi dubium? Si dimittimus eum
 „sic, non ſolus errabit. Quantos trahet poſt ſe ſuo exemplo
 „illuſtrissimus juvenis? Nec modo ſequaces, ſed & omnes qui po-
 „terunt eum revocare, nec revocabunt, eodem errore judicamus
 „involvi. Mundus ego ſum a ſanguine ejus. Et ei prædixi per
 „epiſtolam, & vobis nunc dico, quia rem illicitam præſumit. Nec
 „clericuſ eſt, pugnare armis militaribus, nec ſubdiaconi uxorem du-
 „ceret. Annuntiate peccatori opus ejus, ne ille in peccato ſuo mo-
 „riatur, ſanguinem vero ejus de manu veſtra requirat, qui ſuo
 „eum redemit ſanguine pretioso.,,

IDEIM *de conveſione ad cleric. Cap. XX.* (b)

„Ingrediuntur cum hac macula tabernaculum Dei viventis, inhabi-
 „tant cum hac macula templum, ſanctum Domini polluentes,
 „judicium multiplex accepturi, quod & tam gravifimis conſcien-
 „tias gerunt, & nihil minus ſe ſe ingerunt in ſanctuarium Dei.
 „Tales enim non modo non placant Deum, ſed & magis irritant,
 „dum videntur in cordibus suis dicere: Non requiret. Irritant
 „plane & infenſum reddunt ſibi, vereor ne in hiſ, quibus eum
 „propitiare debuerant. Utinam magis turrim inchoaturi, ſedentes
 „computarent, ne forte ſumptus non habeant ad perficiendum. Uri-
 „nam qui continere non valent, perfectionem temerarie profiteri,
 „aut cœlibarui dare nomina vererentur. Sumptuosa ſiquidem tur-
 „ris eſt, & verbum grande, quod non omnes capere poſſunt. El-
 „set

„set autem sine dubio melius nubere, quam uriri, & salvare in humili gradu fidelis populi, quam in Cleri sublimitate & deterius vivere, & districtius judicari. Multi enim, non quidem omnes, sed tamen multi, certum est, nec latere queunt praे multitudine, nec praे impudentia quærunt; multi utique libertatem, in qua vocati sunt, in occasionem carnis dedisse videntur, abstinentes remedium nuptiali, & in omne deinceps flagitium effluentes.”

(a) *Oper. omn. Vol. I. pag. 194.* Curante Mabillonio Parisiis MDCCXIX.

(b) *Cit. Vol. I. pag. 499.*

§. XXIV.

RODERICUS XIMENEZ de *Reb. Hispan. Lib. III. Cap. 15. §^o 16.* (a)
 Successit Sinderedus Episcopus urbis regiae primas, vir sanctissimae studio clarus, & duravit usque ad tempora Roderici, & sub isto fuit perdita civitas Toletana. Hic viros longevos & honorabiles, quos in Ecclesia Toletana repererat, post mortem sancti Felicis & Gunderici decessorum suorum Zelo sanctitatis, licet non secundum scientiam, cœpit graviter infestare, & hoc ad instinetum Vitize, qui propter sui nequitiam eorum justitiam timescebat. Verum quia isti sibi in facie resistebant, propter vexationem pontificis ad Romanum Pontificem appellabant. Vitiza facinorosus timens, ne suis criminibus obviarent, & populum ab ejus obedientia revocarent, dedit licentiam, immo præceptum, omnibus clericis, ut uxores & concubinas unam, & plures haberent publice juxta libitum voluptatis, & ne romanis constitutionibus, quæ talia prohibent, in aliquo obedirent, & sic per eos populus retineretur.

(a) *Apud SCHOTTUM Hispania illustrat. Tom. II. pag. 61. §^o 62.*

§. XXV.

ARSENİUS MONACHUS *Synop. Canon. C. CII.* (a)

Non oportere quemquam sacrī addictum, subintroductam habere mulierem, sed neque post ordinationem licet Episcopo cum propria uxore habitare, aut omnino mulierem in Episcopali domo versari: alioqui gradu dejicitur.

(a) *Apud VOELLIUM & JUSTELLUM Biblioth. Jur. Canon. Tom. II. pag. 772.*

Sectio II

SECTIO II

*referat Summorum Pontificum epistolas, ac
constitutiones.*

S. I.

SIRICIUS PAPA Epist. I. Cap. VII. num. 8. 9. 10. § 11. (a)

Veniamus nunc ad sacratissimos ordines clericorum, quos in verandæ religionis injuriam ita per vestras provincias calcatos, atque confusos, caritate tua insinuante, reperimus, ut Jeremiæ nobis voce dicendum sit: *Quis dabit capiti meo aquam, aut oculis meis fontem lacrymarum?* & flebo populum banc die ac nocte. Si ergo beatus Propheta ad lugenda populi peccata non sibi ait lacrymas posse sufficere, quanto nos possumus dolore percilli, cum eorum, qui in nostro sunt corpore, compellimur facinora deplorare? præcipue quibus secundum beatum Paulum, instantia quotidiana & sollicitudo omnium ecclesiarum indesinenter incumbit. *Quis enim infirmatur, & non infirmor?* *Quis scandalizatur, & ego non uxor?* Plurimos enim sacerdotes Christi atque levitas, post longa consecrationis suæ tempora, tam de conjugibus propriis, quam etiam de turpi coitu sobolem didicimus procreasse, & crimen suum hac præscriptione defendere, quia in veteri testamento sacerdotibus ac ministris generandi facultas legitur attributa.

Dicat mihi nunc, quisquis ille est, sectator libidinum, præceptor vice vitiorum: si æstimat, quia in lege Moysi passim sacris ordinibus a Domino laxata sunt frena luxuriæ, cur eos, quibus committebant sancta sanctorum, præmonet dicens: *Sancti estote, quia & ego sanctus sum Dominus Deus vester?* cur etiam procul a suis dominibus, anno vicis suæ, in templo habitare jussi sunt sacerdotes? hac videlicet ratione, ne vel cum uxoribus possent carnale exercere commercium, ut conscientiae integritate fulgentes, accepibile Deo munus offerrent. Quibus expleto deservitionis suæ tempore, uxorius usus solius successionis causa fuerat relaxatus; quia non ex alia, nisi ex tribu Levi, quisquam ad Dei ministerium fuerat praecipitus admitti.

Unde & Dominus Jesus cum nos suo illustrasset adventu, in
Evan-

Evangelio protestatur, quia Legem venerit implere, non solvere.
 Et ideo Ecclesiæ, cuius Spōnsus est, formam callitatis voluit splen-
 dore radiare, ut in die Judicii, cum rursum advenerit, sine macu-
 la & ruga eam possit, sicut per Ap̄tolum suum instituit, repe-
 rire. Quarum sanctionum omnes Sacerdotes atque levitæ insolu-
 bili lege constringimur, ut a die ordinationis nostræ, sobrierati ac
 pudicitiae & corda nostra mancipemus, & corpora, dummodo per
 omnia Deo nostro in his, quæ quotidie offerimus, sacrificiis pla-
 ceamus. *Qui autem in carne sunt, dicente electionis v. se, Deo placere*
non possunt. Vos autem jam non etsi in carne, sed in spiritu, si tamen spi-
ritus Dei habitat in vobis. Et ubi poterit, nisi in corporibus, sicut
 legimus, sanctis, Dei spiritus habitare?

Et quia aliquanti, de quibus loquimur, ut tua sanctitas rerulit,
 ignoratione lapsos esse se, deflent: his hac conditione misericor-
 diam dicimus non negandam, ut sine ullo honoris augmento, in
 hoc quo deteēti sunt, quam diu vixerint, officio perseverent, si
 tamen posthac continentes se studuerint exhibere. Si vero, qui
 illiciti privilegii excusatione nituntur, ut sibi afferant veteri hoc le-
 ge concessum neverint, se ab omni ecclesiastico honore, quo in-
 digni usi sunt, apostolicæ Sedis auctoritate dejectos, nec umquam
 posse veneranda attricata mysteria, quibus se ipsi, dum obsecenis-
 cupiditatibus inhiant, privaverunt. Et quia exempla præsentia ca-
 vere nos præmonent in futurum: quilibet episcopus, presbyter,
 atque diaconus, quod non optamus, deinceps fuerit talis inven-
 tus, jam nunc sibi omnem per nos indulgentiæ aditum intelligat
 obseratum: quia FERRO NECESSÆ est excidantur vulnera, quæ
 fomentorum non senserint medicinam.

IDEAM Epist. V. num. 3. (b)

Præterea, quod dignum, & pudicum, & honestum est, suademus,
 ut sacerdotes & levitæ cum uxoribus suis non cœant: quia in
 ministerio, ministerii quotidianis necessitatibus, occupantur. Ad
 Corinthios namque sic Paulus scribit, dicens: *Absistete vos, ut va-*
cetis orationi. Si ergo laicis abstinentia imperatur, ut possint de-
 precantes audiri: quanto magis sacerdos utique omni momento,
 paratus esse debet, munditiæ puritate securus, ne aut sacrificium
 offerat, aut baptizare cogatur? Qui si contaminatus fuerit carnali
 concupiscentia, quid faciat? Excusabit? Quo pudore? qua mente
 usur-

„ usurpabit? Quia conscientia, quo merito hic exaudiri se credit, cum
 „ dictum sit: *Omnia munda mundis, coquinatis autem & infidelibus ni-*
 „ *bil mundum?* Quia de re hortor, moneo, rogo, tollatur hoc op-
 „ probrium, quod potest jure etiam gentilitas accusare. Forte hoc
 „ creditur; quia scriptum est, *Unius uxoris virum.* Non permanen-
 „ tem in concupiscentia generandi dixit, sed propter continentiam
 „ futuram. „

IDEI Epist. X. Cap. II. num. 5. & 6. (c)

„ **E**t jam quidem frequenter de talibus sermo noster per plures ma-
 „ navit ecclesias, maxime de sacerdotibus, quorum meritum exi-
 „ git, ut bonorum operum suorum sint plebis forma. Sed quan-
 „ tum intelligo, cum scriptura dicat, *Loquere ad aures audientium, in-*
 „ *struendo, aures infundemus.* Dum saepe eadem repetunt, quae
 „ neglectui habentur a singulis, vere hoc illud est, quod dictum
 „ est ad adulterum sexum, *Semper discentes, & nunquam ad scientiam*
 „ *veritatis pervenientes.* Quando enim non servatur, quod admone-
 „ tur utiliter, apostolica mandata quasi ignota contemnuntur: judi-
 „ cium tamen te his, quae commiserunt non potest immutari. Id de
 „ sacerdotibus. Primo in loco statutum est de episcopis, presbyte-
 „ ris & diaconibus, quos sacrificiis divinis necesse est interesse, per
 „ quorum manus & gratia baptismatis traditur, & corpus Christi
 „ conficitur, quos non solum nos, sed & scriptura divina compel-
 „ lit esse castissimos, & patres quoque jusserunt continentiam cor-
 „ poralem servare debere. Quia de re non prætereamus, sed dica-
 „ mus & causam. Quo enim pudore viduae aut virgini ausus est
 „ episcopus vel presbyter integritatem vel continentiam prædicare,
 „ vel suadere castum cubile servare, si ipse seculo magis institit fi-
 „ lios generare, quam Deo? Adam, qui præceptum non servavit,
 „ ejectus foras paradisum caruit regno, & prævaricatorem putas pos-
 „ se ad regna cælestia pervenire? Ob quam rem Paulus dicit: *Vos*
 „ *jam non estis in carne, sed in spiritu:* & item, *Et qui habent uxores,*
 „ *ita sint, quasi non babeant?* An qui populum hortatur, & levitis &
 „ sacerdotibus blandiens, licentiam præberet opus exhibere carnale,
 „ idem ipse dicens: *Et carnis curam ne feceritis in concupiscentiis:* & alibi:
 „ *Vellem autem omnes sic esse sicut me ipsum?* Qui militar Christo, qui in
 „ sede residet magistri, qui militiae disciplinam non potest custodire?
 „ De his itaque tribus gradibus, quos legimus in scripturis, a mi-
 „ nistris Dei munditia præcepta est observari, quibus necessitas semper
 „ in

„ in promptu est. Aut enim baptisma tradendum est, aut offeren-
 „ da sunt sacrificia. Numquid immundus ausus erit contaminare
 „ quod sanctum est, quando quae sancta sunt, sanctis sancta sunt?
 „ Denique illi, qui in templo sacrificia offerebant, ut mundi essent,
 „ toto anno in templo, solo observationis merito, permanebant, do-
 „ mus suas penitus nescientes. Certe idololatræ, ut impieates exer-
 „ ceant, & Dæmonibus immolent, imperant sibi continentiam mu-
 „ liebrem, & ab escis quoque se purgari volunt; & me interrogas,
 „ si Sacerdos Dei veri, spiritalia oblatus sacrificia, purgatus per-
 „ petuo debeat esse, an totus in carne carnis curam debeat facere?
 „ Si commixtio pollutio est, utique sacerdos stare debet ad officium
 „ cœlestis præparatus, qui pro alienis peccatis est postulaturus; ne
 „ ipse inveniatur indignus. Nam si ad laicos dicitur, *Absinete vos*
 „ *ad tempus, ut vacetis orationi*, & illi creaturæ utique generatione de-
 „ serviant, sacerdotes tale habere possunt nomen, meritum habere non
 „ possunt. Quod si ita est, & permanet præsumptio, oportet jam
 „ episcoporum vel presbyterorum aut diaconorum disci ne cum publi-
 „ canorum vita sociari. (d) Quamobrem, mihi carissimi, hujusmodi
 „ hominibus coinquinatis, & infidelibus, in quibus sanctirudo corpo-
 „ ris per illuviem & incontinentiam videtur esse polluta, mysterium
 „ Dei credere non oportere, veneratione religionis ipsa suadente,
 „ moneo. Hos enim & ratio justa secernit. Audiant certe, *Quoniam*
 „ *caro & sanguis regnum Dei non possidebunt, neque corruptio incorruptelam*. Et
 „ audet presbyter aut diaconus animalium more subjacere contendere?»

(a) Apud COUSTANT *Epist. Romanor. Pontif. Tom. I.* pag. 629. &c seqq. Con-
feratur DISTINCT. LXXXII. C. 3. &c 4. necnon BERARDUS de Gratian, *Cœ-
non. Part. II. Tom. I. Cap. 35.* pag. 228.

(b) Apud COUSTANT cit. *Tom. I. p. 655.*

(c) Apud COUSTANT cit. *Tom. I. p. 689. &c seqq.*

(d) De hoc sensu vid. COUSTANT cit. *Tom. I. pag. 691. lit. b.*

§. II.

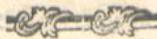
INNOCENTIUS I. *Epist. II. Cap. IX. num. 12. &c.*

„ Præterea quod dignum, & pudicum, & honestum est, tenere Ec-
 „ clesia omni modo debet, ut sacerdotes & levitæ cum uxoribus
 „ suis non coeant, quia ministerii quotidiani necessitatibus occupan-
 „ tur. Scriptum est enim, *Sancti esote, quoniam & ego sanctus sum Do-*
 „ *minus Deus vester*. Nam si præcis temporibus de templo Dei sacer-
 „ dotes

„ dotes anno vicos suæ non discedebant, sicut de Zacharia legimus,
 „ nec domus suas omnino tangebant, quibus utique propter sobo-
 „ lis successionem uxorius usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu
 „ & præter ex semine Aaron ad sacerdotium nulli fuerat præceptum
 „ accedere: quanto magis hi sacerdotes vel levitæ pudicitiam ex die
 „ ordinationis suæ servare debebunt, quibus vel sacerdotium vel
 „ ministerium sine successione est, nec præterit dies, qua vel a fa-
 „ crificiis divinis, vel a baptismatis officio vacent? Nam si Paulus ad
 „ Corinthios scribit, dicens, *Absinete vos ad tempus, ut vacetis orationi,*
 „ & hoc utique laicis præcipit: multo magis Sacerdotes, quibus &
 „ orandi & sacrificandi juge officium est, semper debebunt ab hu-
 „ jusmodi consortio abstinere. Qui si contaminatus fuerit carnali
 „ concupiscentia, quo pudore sacrificare usurparit? aut qua con-
 „ scientia, quove merito exaudiri se credit, cum dictum sit, *Omnia*
 „ *munda mundis, coquinatis autem & infidelibus nihil mundum?* Sed for-
 „ te licere hoc credit, quia scriptum est, *Unius uxoris virum:* non
 „ permanentem in concupiscentia generandi dixit, sed propter futu-
 „ ram continentiam.”

IDEI Epist. VI. Cap. I. num. 2. 3. § 4. (b)

„ Proposuisti, quid de his observari debeat, quos in diaconii mi-
 „ nisteriis aut in officio presbyterii positos, incontinentes esse,
 „ aut fuisse, generati filii prodiderunt. De his & divinarum legum
 „ manifesta est disciplina, & beatæ recordationis viri Siricii episcopi
 „ monita evidentia commearunt, ut incontinentes in officiis talibus
 „ positi, omni honore ecclesiastico priventur, nec admittantur acce-
 „ dere ad ministerium, quod sola continentia oportet impleri. Est
 „ enim vetus admodum sacræ legis auctoritas, jam inde ab initio
 „ custodita, quod in templo anno vicos suæ habitare præcepti sunt
 „ Sacerdotes, ut servientes sacris oblationibus, puros & ab omni la-
 „ be purgatos sibi vindicent divina ministeria: neque eos ad sacrifi-
 „ cia fas sit admitti, qui exercent vel cum uxore carnale consor-
 „ tium, quia scriptum est: *Sancti estote, quia & ego sanctus sum Dominus Deus vester.* Quibus utique propter sobolis successionem prop-
 „ pterea uxorius usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu ad sacerdo-
 „ tium nullus fuerat præceptor accedere; quanto magis hi sacerdo-
 „ tes vel levitæ pudicitiam ex die ordinationis suæ servare debent,
 „ quibus vel sacerdotium, vel ministerium sine successione est, nec
 „ præterit dies, qua vel a sacrificiis divinis, vel a baptismatis offi-

„cio vacent? Nam si Paulus ad Corinthios scribit dicens, *Abstinete vos ad tempus, ut vacetis orationi*, & hoc utique laicis præcepit, multo magis sacerdotes, quibus & orandi & sacrificandi juge officium est, semper debebunt ab hujusmodi consortio abstinere. Qui si contaminatus fuerit carnali concupiscentia, quo pudore vel sacrificare usurpabit, aut qua conscientia quove merito exaudiri se credit, cum dictum sit: *Omnia munda mundis, coquinatis autem & infidelibus nihil mandum?*

„Sed fortasse hoc licere credit, quia scriptum est, *unius uxoris virum*. Non permanentem in concupiscentia generandi hoc dixit, sed propter continentiam futuram. Neque enim integros corpora non admisit, qui ait, *Vellem autem omnes sic esse, sicut & ego: & apertius declarat, dicens, Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. Vos autem jam non estis in carne, sed in spiritu: & habentem filios, non generantem, dixit.*

„Sed ea plane dispar, & divisa sententia est. Nam si ad aliquos forma illa ecclesiastice vitæ, pariter & disciplinae, quæ ab episcopo Siricio ad provincias commeavit, non probabitur pervenisse, his ignorationis venia remittetur, ita ut de cetero penitus incipient abstinere. Et ita gradus suos, in quibus inventi fuerint, sic revertent, ut eis non liceat ad potiora descendere. Quibus in beneficio esse deber, quod hunc ipsum locum, quem retinent, non amittunt. Si qui autem scisse formam vivendi missam a Siricio detegentur, neque statim cupiditates libidinis abjecisse; illi sunt modis omnibus submovendi, qui post admonitionem cognitam, præponendam arbitrari sunt voluptarem.,,

(a) Apud COUSTANT cit. Tom. I. p. 752. Conferatur BERARDUS cit. Tom. I. Cap. 37. p. 250. nec non DISTINCT. XXXI. C. 4.

(b) Apud COUSTANT cit. Tom. I. p. 790 & seqq. Conferatur BERARDUS cit. Cap. 37. p. 253. necnon DISTINCT. LXXX. C. 2.

§. III.

LEO MAGNUS Epist. LXXXII. Cap. 3. & 4. (a)

„In Civitatibus, quarum Rectores obierint, de substituendis Episcopis hæc forma servetur, ut is, qui ordinandus est, etiam si bona vitæ testimonio fulciatur, non laicus, non neophytus, nec secundæ conjugis sit maritus, aut si unam quidem habeat, vel ha- „bue-

„ buerit, sed quam sibi viduam copularit. Sacerdotum enim tam excellens est electio, ut haec quae in aliis membris Ecclesiae non vocantur ad culpam, in illis tamen habeantur illicita. Nam cum extra clericorum ordinem constitutis nuptiarum societati, & pro creationi filiorum studere sit liberum arbitrium, ad exhibendam tamen perfectae continentiae puritatem, ne subdiaconis quidem conubium carnale conceditur, ut & qui habent, sint tanquam non habentes, & qui non habent, permaneant singulares. Quod si in hoc ordine, qui quartus est a capite, dignum est custodiri, quanto magis in primo, vel secundo, tertiove servandum est, ne aut Levitico, aut Presbyterali honore, aut Episcopali excellentia quisquam idoneus aestimetur, qui se a voluptate uxoris necdum frænasse detegitur? „

IDEM Epist. XCII. Cap. 2. (b)

„ **L**ex continentiae eadem est altaris ministris, quae Episcopis atque Presbyteris: qui cum essent laici, five lectores, licite & uxores ducere, & filios procreare potuerunt; sed cum ad prædictos per venerunt gradus, cœpit eis non licere, quod licuit. Unde, ut de carnali fiat spirituale conjugium, oportet eos nec dimittere uxores, & quasi non habeant, sic habere, quo & salva sit charitas, & cessent opera nuptiarum. „

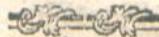
(a) Conferatur BERARDUS de Gratian, Canon. Part. II. Tom. I. Cap. 42. p. 337. nec non DISTINCT. XXXII. C. 1.

(b) Conferatur DISTINCT. XXXI. C. 10. BERARDUS cit. Cap. 42. p. 327. advertit: „Sane nomine *Ministrorum*, illud sententiæ Leonis conformius esse videtur, ut non tantum Diaconi veniant, sed etiam Subdiaconi; etenim ait idem Leo in epistola ad Anastasium Thessalonicensem, *nec subdiaconis quidem connubium carnale conceditur*.

§. IV.

PELAGIUS II. Epist. ad Florentinum Episcopum. (a)

„ **F**raternitatis tuæ relatione suscepta, ejus latorem secundas quidem nuptias expertum non fuisse didicimus, castitatem tamen eum priori non servasse conjugio, designasti. Et quamvis multa sint, quae in hujusmodi casibus observari jubeat subtilitatis auctoritas, tamen quia defectus temporum nostrorum, quibus non solum merita, sed corpora ipsa hominum defecerunt, distinctionis illius non

„ patitur in omnibus manere censuram, & ætas istius, de quo agitur, futuræ incontinentiæ suspicionem auferre dignoscitur, ut ad diaconatus possit ordinem provehi, temporum condescendentes, ut dictum est, defectui, concessisse nos noveris, ita tamen, ut de moribus, & vita, vel actu ipsius tu in diem judicij ante tribunal il lud terrible reddas communi domino rationem: quia sic præterita præ angustia temporis mitigamus, ut caute atque sollicite futuris excessibus obviemus. Propter quod jubemus Micinam ancillam, de qua se post uxoris transitum habere confessus est filios, neque cum ipso manere liceat, & cuicunque monasterio continentiam professura tua dispositione tradatur, ut meliori sorte ad quod promovetur officium, sub bonæ possit famæ merito ministrare, nec aliqua opinionis ejus maculandæ relinquatur occasio. „

(a) Apud BALUZIUM *Miscellan.* Lib. V. p. m. 467. Conferatur DISTINCT. XXXIV. C. 7.

§. V.

GREGORIUS MAGNUS *Lib. I. Epist. 42.* (a)

„ A nte triennium Subdiaconi omnium Ecclesiarum Siciliæ prohibiti fuerant, ut more Romanæ Ecclesiæ nullatenus suis uxoribus miscerentur. Quod mihi durum atque incompetens videatur, ut, qui usum ejusdem continentiae non invenit, neque castitatem ante promisit, compellatur a sua uxore separari, atque per hoc (quod absit) deterius cadat. Unde videtur mihi, ut a præfenti die Episcopis omnibus dicatur, ut nulluni Subdiaconum facere præsumant, nisi qui se victurum caste promiserit, quatenus & præterita mala, quæ per propositum mentis appetita non sunt, violenter non exigantur, & futura caute caveantur. Qui vero post eandem prohibitionem, quæ ante triennium facta est, continenter cum suis uxoribus vixerunt, laudandi, atque remunerandi sunt, &, ut in bono suo permaneant, exhortandi. Eos autem, qui post prohibitionem factam se a suis uxoribus continere noluerint, ad sacrum ordinem nolumus promoveri: quia nullus debet ad ministerium altaris accedere, nisi cuius castitas ante susceptum ministerium fuerit approbata. „

IDEAM *Lib. III. Epist. 34.*

„ Multorum relatione comperimus, hanc apud vos olim consuetudinem tenuisse, ut Subdiaconi suis licite miscerentur conjugibus.

» gibis. Quod ne denuo quisquam præsumeret, a servo Dei,
 » nostræ Sedis Diacono, ex auctoritate nostri Decessoris est isto mo-
 » do prohibitum, ut, qui jam uxoribus fuerant copulati, unum ex
 » duobus eligerent, id est, aut a suis uxoribus se abstinerent, aut
 » certe nulla ratione ministrare præsumerent. Et quantum dicit spe-
 » ciosus tunc Subdiaconus pro hac re ab administrationis se suspen-
 » dit officio, & usque in obitus sui tempus Notarii quidem gessit
 » officium, & a ministerio, quod Subdiaconum oportuerat exhibe-
 » re, cessavit. Post cujus obitum, quia ejus relictæ Honorato ma-
 » rito est sociata, a tua eam Fraternitate in Monasterio cognovi-
 » mus esse deputatam. Ideoque, si, ut fertur, ejus se maritus ab
 » administratione suspendit, ante dictæ mulieri non debet officere,
 » quod ad secundam conjugii copulationem migravit, præsertim si
 » non tali mente Subdiacono juncta est, ut a carnis voluptatibus ab-
 » stinerer. Si ergo ita se veritatem habere cognoscis, prædictam
 » mulierem de monasterio per omnia convenit relaxari, ut ad suum
 » maritum sine aliqua formidine possit remeare. De cætero vero
 » tua Fraternitas sit omnino sollicita, ut quos ad hoc jam officium
 » contigerit promoveri, hoc quam maxime diligenter inspiciat, ne,
 » si uxores habent, miscendi se cum eis licentia potiantur, sed ad
 » similitudinem Sedis Apostolicæ eos cuncta observare constituat.,

(a) Conferatur DISTINCT. XXXI. C. I. nec non BERARDUS de Gratian. Ca-
 non Part. II. Tom. II. Cap. 59. p. 74. qui subnotat: „Liquet tune tempo-
 „ ris non generaliter Subdiaconis omnibus, sed Subdiaconis tantum Roma-
 „ næ Ecclesiae, eorumque deinde exemplo Subdiaconis Siciliæ impositam
 „ fuisse continentiae legem; imo & Gregorium summa moderatione usum
 „ fuisse in ejusdem recentis legis executione; cuius disciplinæ inducendæ
 „ causa fuit, quod inciperent tunc subdiaconi ad ministeria altaris pro-
 „ prius accedere, unde paulatim factum est, ut Subdiaconatus inter sa-
 „ cratos ordines recenseretur; quod ostendunt postrema illa canonis verba:
 „ Quia nullus debet ad ministerium altaris accedere, nisi cuius castitas ante
 „ susceptum ministerium fuerit adprobata.,”

§. VI.

ZACHARIAS Epist. I. (a)

» Tales a suo proprio ore falsi nominantur sacerdotes, & pejores
 » ac deteriores sæcularibus esse noscuntur, qui se neque a forni-
 » cationibus, neque a nefariis matrimoniis abstinent, neque ab ho-
 » minum

„ minum sanguinis effusione manus servant innoxias. Quales se
 „ esse sacerdotes existimant, aut quid inde sentiunt, dicente Deo:
 „ Sacerdotes mei semel nubant? Et Apostolus, unius uxoris virum,
 „ &c. & hoc ante susceptum sacerdotium uti licitum est. Nam a
 „ die suscepti Sacerdotii etiam ab ipso proprio conjugio prohiben-
 „ di sunt. Quomodo sacerdotio fungi considerant, qui talibus sce-
 „ leribus involuti esse monstrantur, ut neque saeculares fideles his
 „ facinoribus obvolutos optemus? Quomodo non pertimescunt di-
 „ vina ministeria contingere? aut quomodo ad orandum pro pecca-
 „ tis populi accedere presumunt, dum sacri Canones neque pue-
 „ rum clericum, cui sacerdotium non est, secundis copulari nuptiis
 „ praecipiunt? Isti enim e contrario non solum post susceptum sa-
 „ cerdotium se abstinere ab una uxore nolunt, imo luxuria obvolu-
 „ ti, pejora saecularium scelera committunt, ut plures uxores habe-
 „ re presumant, quibus neque unam concessum est post susceptum
 „ ministerium attrectare. „

IDEM Cap. XI. (b)

„ **Q**ui Clerici etiam ab uxoribus abstinere debeant, ex Concilio
 „ Africano Capitulo XXXVII. ita continetur: Præterea cum de
 „ Clericorum quorundam, quamvis erga proprias uxores inconti-
 „ nentia referretur, placuit Episcopos & Presbyteros, seu Diaconos,
 „ secundum propria statuta, etiam ab uxoribus confinere: quod nisi
 „ fecerint, ab Ecclesiastico officio removeantur. Cæteros autem Cle-
 „ ricos ad id non cogi, sed secundum uniuscujusque Ecclesiæ Con-
 „ suetudinem observari debere. „

(a) Apud BINIUM Concil. Tom. III. Part. I. Señ. I. pag. 363. Coloniæ MDCXVIII.

(b) Apud HARTZHEIM Concil. German. Tom. I. pag. 80.

§. VII

LEO IX. contra epistolam Nicetæ. (a)

„ **O**mnia confitemur, non licere Episcopo, Presbytero, Diacono,
 „ Subdiacono propriam uxorem causa religionis abjicere a cura
 „ sua, scilicet, ut ei victimum, & vestitum largiatur, non ut cum illa
 „ ex more carnaliter jaceat. Sic & sanctos Apostolos legimus egis-
 „ se, beato Paulo Apostolo dicente: *Nunquid non habemus potestatem
 „ mulierem sororem circumducendi, sicut fratres Domini & Cephas?* Vide
 „ insi-

„ infipiens, quia non dixit: *Nunquid non habemus potestatem sororem mulierem amplectendi, sed circumducendi.* Scilicet ut de mercede prædicationis sustentaretur ab eis: nec tamen fôret deinceps inter eos carnale conjugium..”

IDEEM ibid. (b)

„ Seriatim, & aperte prosequemur, quid sancta Romana Ecclesia in gradibus Clericorum agat. Clericos tantum, Ostiarios, Lectores, Exorcistas, Acolythus, si extra votum, & habitum Monachi inveniantur, & continentiam profiteri noluerint, uxorem ducere virginem cum benedictione sacerdotali permittit, non autem viduam, aut repudiatam: quia propter hoc deinceps nec ad subdiaconatum provehi poterunt; quia nec laicus non virginem sortitus uxorem, aut bigamus ad clericatum potest ascendere. Quod si quis ex præfatis Ordinibus desiderat ad subdiaconatum ascendere, nequibit hoc sine consensu uxoris suæ, ut fiat de carnali deinceps spirituale conjugium, nemine eos ad hoc cogente. Neque permittitur postea uxor jungi eidem marito suo carnaliter, nec cuiquam nubere in vita, aut post mortem illius..”

(a) Conferatur DISTINCT. XXXI. C. 11.

(b) Conferatur DISTINCT. XXXII. C. 14.

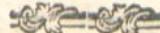
§. VIII.

GREGORIUS VII. Lib. II. Epist. 62.

Fraternitatis tuae prudentiam latere non debet, neque tui ordinis dignitatem ignorare oportet, quæ statuta, quæque decreta in peracto Concilio præteritæ quadragesimæ consilio confratrum nostrorum, ac totius conventus assensu, sequentes sanctorum Patrum auctoritatem statuimus: decrevimus enim, quod, si quis eorum ordinum, qui sacris altaribus administrant, presbyter scilicet, diaconus, & subdiaconus uxorem vel concubinam habet, nisi illis omnibus dimissis dignam pœnitentiam agant, sacris altaribus administrare desistant, nec aliquo Ecclesiæ beneficio ulterius portantur, sive potitis fruantur..”

IDEEM. (a)

Gregorius Papa, servus servorum Dei, per totum Italicum regnum & Teutonicorum, debitam sancto Petro obedientiam ex libeatibus apostolicam benedictionem. Si qui sunt Presbyteri, vel

„ vel diaconi, vel subdiaconi, qui jaceant in criminis fornicationis:
 „ interdicimus eis ex parte omnipotentis Dei & autoritate sancti Pe-
 „ tri introitum ecclesiæ, usque dum poeniteant & emendent. Si qui
 „ vero in peccato suo perseverare maluerint, nullus officium eorum
 „ auscultare præsumat: quia benedictio illorum vertitur in maledic-
 „ tionem, & oratio in peccatum, testante Domino per Prophetam;
 „ Maledicam, inquit, benedictionibus vestris.,,

IDEM Epist. ad Germanos. (b)

„ **G**regorius Episcopus servus servorum Dei omnibus Clericis, &
 „ Laicis in regno Teutonicorum constitutis salutem & apostoli-
 „ cam benedictionem. Audivimus, quod quidam Episcoporum apud
 „ vos commorantium, aut Sacerdotes, & Diaconi, & Subdiaconi
 „ mulieribus commisceantur, aut consentiant, aut negligant: His
 „ præcipimus vos nullo modo obedire, vel illorum præceptis con-
 „ sentire, sicut ipsi Apostolicæ Sedis præceptis non obediunt, ne-
 „ que auctoritati Sanctorum Patrum consentiunt, testante divina
 „ scriptura, facientes, & consentientes par poena complectitur. Sei-
 „ unt namque Archiepiscopi & Episcopi terræ vestræ, quod omni-
 „ bus fidelibus notum esse deberet, quoniam in sacris canonibus pro-
 „ hibitum est, ut hi, qui per Simoniacam hæresim, hoc est, inter-
 „ ventu pretii ad aliquem sacrorum ordinum gradum, vel officium
 „ promoti sunt, nullum in sancta Ecclesia ulterius ministrandi locum
 „ habeant, nec illi, qui in criminis fornicationis jacent, missas cele-
 „ brare, aut secundum inferiorem ordinem ministrare Altari debeant.,,

IDEM Annoni Coloniensi Archiepiscopo. (c)

„ **C**onstat Ecclesiam Colonensem inter cæteras Regni Teutonici
 „ Ecclesiæ sanctæ & Apostolicæ Sedi, cui, Deo auctore, deser-
 „ vimus, ita fide & dilectione atque obsequiis ab annis prioribus
 „ esse devincentam, ut singulari familiaritate, & gratia caritatis apud
 „ eam tamquam apud Matrem dulcissima filia præpollet. Quem
 „ benevolentiae laudabilis usum ab antecessoribus nostris ad nos us-
 „ que deductum, non solum observare, sed etiam ampliare, aug-
 „ mentare pro rerum opportunitate & temporum modis omnibus
 „ sum paratus. Hinc etiam, carissime frater, de obedientia tui se-
 „ curior fiducialius adhortor, & moneo, arque communis Domini
 „ beati Petri auctoritate præcipio, ut ad castitatem Clericorum præ-
 „ di.

C C

„ dicandam atque inculcandam, juxta Patrum decreta, & auctoritatem
 „ canonum, cum suffraganeis tuis omnibus studiosius accingaris, ut
 „ sponsæ Christi, quæ maculam nescit, aut rugam, candidate & im-
 „ maculatæ familiæ gratissimum exhibeat officium. Novit enim fra-
 „ ternitas tua, quia præcepta hæc non de nostro sensu exsculpi-
 „ mus, sed antiquorum Patrum sanctiones Spiritu sancto prædicante
 „ prolatas, officii nostri necessitate in medium propalamus. Ne pi-
 „ gri servi subeamus periculum, si dominicam pecuniam, quæ cum
 „ fenore reposcitur, sub silentio abscondamus. Quamquam huic
 „ sanctæ Romanæ Ecclesiæ semper licuit, semperque licet, contra
 „ noviter crescentes excessus nova quoque decreta atque remedia
 „ procurare. Quæ rationis & auctoritatis edita judicio, nulli ho-
 „ minum sit fas ut irrita refutare. Urget nos etiam timor illius
 „ maledicti, quod per Salomonem depromitur, usque ad id, quod in
 „ superiori Epistola ait: Obedientia ergo est, sine qua, licet fidelis
 „ quisque videatur, infidelis esse convincitur. Sed ut ea, quæ di-
 „ lectioni tuae injungimus, compendiosius efficaciusque prosequaris,
 „ cum fratribus, & Coepiscopis tuis Concilium cogere suademus: In
 „ quo, quam maximo poteris, Clericorum coetu congregato, leges
 „ canonicas, & Sedis Apostolice auctoritatem, tuamque & confra-
 „ trum omnium patenter promulgabis: quanta castitatis sit virtus,
 „ quamque Ecclesiasticis gradibus necessaria, seu quam sponsi vir-
 „ ginis & virginis sponsæ cubiculariis sit competens, ut Deo do-
 „ nante nosti, latius expones. Subinde firmiter pronunciabis, non
 „ ulterius tibi licere, quod in perniciem sui haec tenus usurparunt;
 „ cum tolerabilius omnino sit, cessare ab officio, quam incestam
 „ vel etiam molestam suo Salvatori ingerere servitutem; & inde sibi
 „ iram coacervare atque supplicium, unde præmium debuit, emere-
 „ ri. Quod si te fideliter hæc & firmiter exequentem tribulatio ac
 „ persecutio invenerit, respice ad eum, qui dixit: Confidite, ego vici
 „ mundum. Nos quoque clypeo beati Petri munitos indubitanter
 „ noveris, seu ad repellendos hostes, si possumus, seu ad protegen-
 „ dum te, omni hora paratissimos inveniri. Illud quoque fraterni-
 „ tati tuae notum esse volumus, contra simoniacam haeresim in Sy-
 „ nodo confirmasse (nam a sanctis Patribus longe ante statutum est)
 „ ac vehementer prohibuisse, ut neque Ecclesiæ ulla tenus vendan-
 „ tur, aut pro manus impositione pretium accipiantur. Quod si hoc
 „ modo ordinatus aliquis fuerit, cum a Missæ celebratione, & Evan-

„ gelii lectione omnimodis removemus, & ut hæc diligenter observetis, enixius admonemus. Data Romæ, quarto Kalendas Aprilis, Indictione decima tertia.

(a) Apud MARIANUM SCOTUM *Chron. Lib. II. Ætat. VI.* relatum a JOANNE PISTORIO *Scriptor. Rer. German. Tom. I. pag. 655.* curante STRUVIO.

(b) Apud BERARDUM *de Gratian. Canon. Part. II. Tom. II. Cap. 84. pag. 421.*

(c) Apud HARTZHEIM *Concil. German. Tom. III. pag. 177.*

§. IX.

URBANUS II. in *Melpbiensi Synodo Cap. 3.* (a)

„ Nemo ad sacrum ordinem permittatur accedere, nisi aut virgo,
„ aut probatae sit castitatis, & qui usque ad Subdiaconatum unicam & virginem uxorem habuerit.,,

IDEML *ibid. Cap. 2.* (b)

„ Sacrorum canonum instituta renovantes præcipimus, ut a tempore subdiaconatus nulli liceat carnale commercium exercere:
„ quod qui deprehensus fuerit, ordinis sui periculum sustinebit.,,

IDEML *ibid. Cap. 13.* (c)

„ Eos qui post subdiaconatum uxoribus vacare volunt, ab omni sacro ordine removemus, officioque, atque beneficio Ecclesiæ carere decernimus. Quod si ab Episcopo commoniti non se correxerint, principibus indulgemus licentiam, ut eorum fœminas mancipent servituti. Si vero Episcopi consenserint eorum pravitatibus, ipsi officii interdictione multentur.,,

(a) Conferatur *DISTINCT. XXXII. C. 12.*

(b) Apud ANTONIUM AUGUSTINUM *Jur. Pontif. veter. Epitom. Lib. VII. Tit. XVII. Cap. 2.*

(c) Conferatur *DISTINCT. XXXII. C. 10.*

§. X.

CALLISTUS II. in *Concilio Lateranensi Cap. 3.* (a)

„ Presbyteris, Diaconis, Subdiaconis, & Monachis concubinas habere, seu matrimonia conrahere, penitus interdicimus: contracta quoque matrimonia ab hujusmodi personis disjungi, & personas ad pœnitentiā redigi debere, juxta sacrorum canonum diffinitiones judicamus.,,

IDEML

IDEM in Concilio Romano Cap. 3. (b)

» Presbyteris, diaconibus, & subdiaconibus concubinarum, & uxo-
 » rum contubernia penitus interdicimus, & aliarum mulierum
 » cohabitationes, præter quas Synodus Nicæna propter solas ne-
 » cessitudinum causas habitare permisit: videlicet, matrem, sororem,
 » amitam, vel materteram, aut alias hujusmodi, de quibus nulla
 » juste valeat oriri suspicio.,,

(a) Conferatur DISTINCT. XXVII. C. 8.

(b) Apud ANTONIUM AUGUSTINUM cit. Lib. VII. Tit. XVIII. Cap. 4.

§. XI.

INNOCENTIUS II. in Concilio Romano Cap. 6. (a)

» Decernimus, ut ii, qui in ordine subdiaconatus, & supra uxo-
 » res duxerint, aut concubinas habuerint, officio, atque Eccle-
 » siastico beneficio careant. Cum enim ipsi templum, vasa Domi-
 » ni, & sacrarium Spiritus sancti debeat esse, & dici, indignum
 » est, eos cubilibus & immunditiis deservire.,,

IDEM ibid. Cap. 7. (b)

» Ut lex continentiae, & Deo placens munditia in ecclesiasticis
 » personis, & sacris ordinibus dilatetur, statuimus, quatenus
 » Episcopi, Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, regulares Canonici,
 » Monachi, atque conversi professi, qui sanctum transgredientes
 » propositum, uxores sibi copulare præsumperint, separentur. Hu-
 » jusmodi namque copulationem, quam contra Ecclesiasticam regu-
 » lam constat esse contractam, matrimonium non esse censemus.
 » Qui etiam ab invicem separati, pro tantis excessibus condignam
 » poenitentiam agant. Id ipsum quoque de Sanctimonialibus fœmi-
 » nis, si, quod absit, nubere attentaverint, observari decernimus.,,

(a) Conferatur DISTINCT. XXVIII. C. 2. nec non CHRISTIANUS LUPUS
Synodorum Generalium Tom. III. Dissertat. I. Cap. 8. p. m. 53.(b) Conferatur CAUSS. XXVII. Quæst. I. C. 40. BERARDUS de Gratian. Canon.
Part. II. Tom. II. Cap. ult. pag. 473. inde elicit: „ Sollicitudo quam maxi-
 » ma Innocentiae Papæ in Clericorum moribus jam diu corruptis refor-
 » mandis, ut tandem os obstrueretur Arnaldistis, Clerum universum insi-
 » mulantibus, & res ipsas Ecclesiarum invadentibus, quarum possessione
 » indignos viros ecclesiasticos adfirmabant? Imitatus jam fuerat in hac
 » parte Innocentius vigilantium Prædecessorum suorum, qui similes paſſim
 » constitutiones ediderant.,,

§. XII.

EUGENIUS III. *in Synodo Remensi Cap. 7.* (a)

„**Q**uia vero continentia, & Deo placens munditia in Ecclesiastis
„cis personis & sanctis ordinibus dilatanda est, sanctorum Pa-
„trum, & Praedecessoris nostri Papæ Innocentii vestigiis inhæren-
„tes statuimus, quatenus Episcopi, presbyteri, subdiaconi, regula-
„res Canonici, monachi, atque conversi professi, qui sacrum trans-
„gredientes propositum, uxores sibi copulare præsumperint, se-
„parentur: hujusmodi namque copulationem, quam contra eccle-
„siasticam rationem constat esse contractam, matrimonium non es-
„se censemus. Qui etiam ab invicem separati, pro tantis excessi-
„bus condignam pœnitentiam agant. Id ipsum quoque de Sancti-
„monialibus, si, quod absit, nubere tentaverint, observari præci-
„pimus..”

(a) Apud BINIUM *Council. Tom. III. Part. II. pag. 506.* & CHRISTIANUM
LUPUM *cit. pag. 53.*

§. XIII.

ALEXANDER III. *Cantuariensi Episcopo.* (a)

„**S**i qui clericorum infra subdiaconatum acceperint uxores, ipsos
„ad relinquenda beneficia Ecclesiastica, & retinendas uxores
„districtione Ecclesiast: compellatis: Sed si in Subdiaconatu & aliis
„superioribus Ordinibus uxores accepisse noscuntur, eos uxores
„dimittere, & pœnitentiam agere de commisso, per suspensionis &
„excommunicationis sententiam compellere procuretis..”

IDEM Herfordiensi Episcopo. (b)

„**S**ane de clericis inferiorum ordinum, qui in conjugio constitu-
„ti, diu Ecclesiastica Beneficia ex concessione prædecessorum tuo-
„rum habuerunt, a quibus sine magno discrimine, ac effusione
„sanguinis non possunt privari: f. t. id duximus respondendum, ut,
„quia ibi natio, & gens barbara, & multitudo in causa est, eos
„sub dissimulacione sustineas, ecclesiastica beneficia tam diu habita-
„possidere, & provideas attentius, ne deinceps clericus conjugatus
„ad ecclesiastica beneficia vel sacros Ordines, aut administrationes
„ecclesiasticas admittatur, nisi forte castitatem voveret perpetuam,
„& qui unicam & virginem habuisset uxorem..”

IDEM

IDEM (c)

„ **S**ane sacerdotes illi, qui nuptias contrahunt, quæ non nuptiæ,
 „ sed contubernia sunt potius nuncupanda, post longam pœni-
 „ tentiam, & vitam laudabilem, continentes officio suo restitui po-
 „ terunt, & ejus executionem ex indulgentia sui Episcopi habere. „

(a) *Cap. 1. X. de cleric. conjugat.*

(b) *Cap. 2. eod. GONZALEZ TELLEZ in Not. in cit. Cap. 2. lit. a. monet:*
 „ Herfordiensis autem Ecclesia est in Anglia, ut jam notavi in *Cap. 2. de-*
 „ *tempor. ordin.* Unde constat, hanc decisionem esse referendam ad pro-
 „ vinciam Angliæ, ubi temporibus Alexandri III. jam corruptela invalue-
 „ rat, ut clerici uxores simul, & beneficia retinerent. „

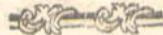
(c) *Cap. 4. eod. Iterum laudatus GONZALEZ TELLEZ in Not. in cit. Cap. 4.*
lit. a. observat: „ Ita etiam habetur in secunda collectione, sub hoc tit. *Cap.*
 „ *1.* ubi additur pars capitinis *causam*; sed, cum varii sint textus hujus
 „ Pontificis, cum hoc principio, *causam*, non facile potest ejus integra-
 „ restitui, nec vera inscriptio affignari. „

§. XIV.

INNOCENTIUS III. in *Concilio generali*. (a)

„ **U**t clericorum mores & actus in melius reformatur, continen-
 „ ter & caste vivere studeant universi, præsertim in sacris or-
 „ dinibus constituti, ab omni libidinis vito præcaventes, maxime
 „ illo, propter quod venit ira Dei in filios diffidentiæ, quarenus in
 „ conspectu omnipotentis Dei puro corde ac mundo corpore va-
 „ leant ministrare. Ne vero facilitas veniae incentivum tribuat de-
 „ linquendi, statuimus, ut qui comprehensi fuerint incontinentiæ
 „ vito laborare, prout magis aut mihius peccaverint, puniantur se-
 „ cundum canonicas sanctiones, quas efficacius & districtius preci-
 „ pimus observari: ut quos divinus timor a malo non revocat,
 „ temporalis saltem pœna cohibeat a peccato. Si quis igitur *hic*
 „ de causa suspensus, præsumperit celebrare divina, non solum
 „ ecclesiasticis beneficiis spoliatur, verum eriam pro duplii culpa
 „ perpetuo deponatur. Prælati vero, qui tales præsumperint in
 „ suis iniuritatibus sustinere, maxime obtentu pecuniæ, vel alterius
 „ commodi temporalis, pari subjaceant ultiōni. Qui autem secun-
 „ dum regionis suæ morem non abdicarunt copulam conjugalem,
 „ si lapsi fuerint, gravius puniantur: cum legitimo matrimonio uti
 „ possint. „

IDEM

IDEM Lib. I. Epist. 469. (b)

„ Quidam clerici tuæ dioecesis manifeste dicuntur doctrinæ Apostoli obviare: qui candorem ecclesiasticæ puritatis, quæ sine omni ruga & macula esse debet, & omne, quod est irreprehensibile, sibi eligit, suis spurciis depravantes, & dantes offensionem in populo, ministerium suum in vituperium damnsa præsumptione convertunt. Quidam etenim ex ipsis in Diaconatus & Subdiaconatus ordine constituti, uxores sibi (si tamen uxores sunt nominandæ) contra instituta canonica, ut dicitur, copularunt: qui postmodum dignitates ecclesiasticas assediti, curæ student domesticæ potius, quam ecclesiasticæ imminere. Volentes igitur id per tuæ fraternitatis industriam emendari, fraternitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus, quatenus si prædicti clerici ad communionem tuam mulieres ipsas non prorsus ejecerint, & de tanto excessu satisfecerint congruenter, licitum tibi sit, ipsos auctoritate nostra ecclesiasticis redditibus, remoto appellationis obstaculo, spoliare..”

(a) Cap. 13. X. de vita & honest. clericor. Hujus Capituli finem VIVIANUS, Rational. Jur. Pontif. Lib. III. Tit. I. Cap. 13. v. Et severius, ita exponit: „ Ut poea sit commensurabilis delicto, & ne facilitas veniae incen- tivum tribuat delinquendi, clerici isti adulterantes, & alias contra eorum matrimonium peccantes, severius puniuntur, ut in tex. &c. presb. dist. 82. Tales autem sunt clerici orientales, qui ante sacros Ordines matrimonium contrahunt, & post illos, matrimonio jam contracto utuntur. C. cum olim de cler. conjug. & S. Thom. part. 3. q. 53. art. 3. in ad- dit: Et clerici conjugati etiam Ecclesiæ Occidentalis, qui matrimonium contrahunt in minoribus ordinibus existentes, licet isti ad ordines sacros non promoveantur..”

(b) Apud BALUZIUM Epist. Innocent. III. Tom. I. pag. 272.

Sectio III

SECTIO III

sistit Conciliorum canones, ac decreta.

§. I.

APOSTOLORUM CANON XXV. (a)

„Ex his, qui cœlibes in Clerum pervenerunt, jubemus, ut lectores tantum, & cantores, si velint, nuptias contrahant.

(a) Ita editio Corporis Juris Canonici, quam BOEHMERUS *Corp. Jur. Can.* Tom. I. pag. 123*I.* retinuit. Apud ZONARAM in *Can. Ss. Apost. Canon.* XXVI. est, qui habet: *Ex non conjugatis ad clerum evenitis conjuges accipere voluntibus, permittimus hoc lectoribus, & cantoribus solis.* Apud BINIUM Concil. Tom. I. Part. I. pag. 7. & GONZALEZ TELLEZ in *Comment. in Cap. i. X. de vita & honest. cler. Canon.* XXVII. est, qui habet: *Innuptis autem, qui ad clerum provecti sunt, præcipimus, ut si voluerint, uxores accipiant, sed letores, cantoresque tantummodo.* Huic concordat editio Canonum Apostolorum Moguntina de anno 1535. PITHOEUS in *Canon.* pag. 12. nec non HARTZHEIM Concil. German. Tom. I. pag. 133. BEVEREGIO in *Cod. Canon. Eccles. primitiv. Lib. I. Cap. V. §. 6.* (e) rursum est canon vicesimus sextus, qui habet: *Ex his, qui non duxla uxora ad Clerum promoti sunt, jubemus, si velint, uxores ducere letores & cantores solos.* De horum Canonum prima origine, antiquitate, collectione, renovatione ac confirmatione fusius agit laudatus BEVEREGIUS cit. *Lib. I. Cap. II. III. & IV.*

(c) Apud COTELERIUM *Sr. Patrum*, qui temporibus Apostolicis floruerunt, Oper. Vol. II. Part. II. pag. 25.

§. II.

CONCILII ELIBERITANUM *Can. XXXIII. (a)*

„Placuit in totum prohiberi Episcopis, Presbyteris, & Diaconib.
„vel omnibus Clericis positis in Monasterio abstinere se a con-
„jugibus suis, & non generare filios; quicunque vero fecerit, ab
„honore clericatus exterminetur.

(a) Apud BINIUM Concil. Tom. I. Part. I. pag. 195. Conferatur ANTONIUS AUGUSTINUS *Jur. Pontif. veter. Epit. Lib. VII. Tit. XVII. Cap. 10.*

§. III.

§. III.

CONCILIO ANCYRANUM *Canon. IX. vel X.* (a)

„ Diaconi quicunque, cum ordinantur, si in ipsa ordinatione protestati sunt, dicentes: velle se habere uxores, nec posse se continere; hi si postea ad nuptias venerint, maneant in ministerio propterea quod his Episcopus licentiam dederit. Quicunque sane tacuerunt, & suscepserunt manus impositionem, professi continentiam, si postea ad nuptias venerint, a ministerio cessare debent. „

(a) DISTINCT. XXVIII. C. 8. Et apud BINIUM cit. Part. I. pag. 228. VOELLUM & JUSTELLUM Biblioth. Jur. Canon. Tom. I. pag. 278. & PITHOEUM in Cod. Canon. pag. 51. AENEAS Parisiensis Episcopus apud LUPUM Synod. General. Tom. III. Dissert. I. Cap. 1. pag. 7. legit: „ Diaconi quoque cum ordinantur, si in ipsa ordinatione protestati sunt, dicentes: velle se habere uxores, neque posse se continere, hi postea si ad nuptias convenerint, maneant in clero tantum, & a ministerio abjiciantur. Quicunque vero tacuerint, & suscepserint manus impositionem professi continentiam, & postea ad nuptias convenerint, a ministerio vel clero cessare debebunt, laicam tantum communionem recipientes, „

§. IV.

CONCILIUM NEOCÆSAREENSE *Cap. I.* (a)

„ Presbyter si uxorem acceperit, ab ordine deponatur. Si vero fornicatus fuerit, vel adulterium perpetraverit, amplius pelli debet, & ad poenitentiam redigi.,,

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 234. VOELLUM, & JUSTELLUM Tom. I. pag. 281. & PITHOEUM cit. Cod. pag. 56. Conferatur LUPUS cit. Dissert. I. Cap. II. pag. 69.

§. V.

SYNODUS ROMANA II. sub SYLVESTRO *Cap. XIX.* (a)
„ Nemo enim presbyter a die onus presbyterii sumat conjugium, ut si quis neglecto exierit, duodecim annis eum dicimus pri- vari honore. Quod si quis contra hunc cirographum praesentem ac publice egerit dictum, condemnetur in perpetuum.

(a) Apud

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 260. lit. i. notantem, vix integrum verum inveniri, in quem mendum non irrepererit. Consulatur BERARDUS de Gratian. Canon. Part. I. Cap. VI. qui totum concilium inter apocrypha monumenta recenset.

§. VI.

CONCILIO ARELATENSE II. Cap. II. (a)

„ Assumi aliquem ad Sacerdotium in conjugii vinculo constitutum „ A non oportet, nisi fuerit promissa conversio.,,

IDEIM Cap. III. (b)

„ Si quis clericus a gradu diaconatus, in solatio suo mulierem, „ præter aviam, matrem, sororem, filiam, neptrem, vel conver- „ sam secum uxorem habere præsumpsiterit, a communione alienus „ habeatur. Par quoque, & mulierem: (si se separare noluerit) „ poena percellat.,,

(a) DISTINCT. XXVIII. C. 6. & apud BINIUM cit. Part. I. pag. 564. De tempore hujus Concilii conferantur laudatus BINIUS cit. Part. I. pag. 566. & BERARDUS de Gratian. Canon. Part. I. Cap. 4. pag. 47.

(b) Apud BINIUM cit. Pag. 564.

§. VII.

CONCILIO TAURINENSE Cap. VII. (a)

„ Hi autem, qui contra interdictum sunt ordinati, vel in minis- „ terio genuerunt filios, ne ad majores gradus ordinum per- „ mittantur, Synodi decretiv authoritas.,,

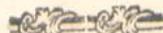
(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 568. & HARDUINUM Concil. Tom. I. Column. 886.

§. VIII.

CONCILIO CARTHAGINENSE II. Can. III. (a)

„ Aurelius Episcopus dixit: Cum præterito concilio de continen- „ tia, & castitatis moderamine tractaretur, gradus isti tres, qui „ constrictione quadam castitatis per consecrationes adnexi sunt: „ Episcopos, inquam, presbyteros & diaconos, ita complacuit, ut „ condeceret sacerdos antistites, ac Dei sacerdotes, nec non & Levitas, „ vel qui sacramentis divinis inserviunt, continentes esse in omni- „ bus,

G

„bus, quo possint simpliciter, quod a Domino postulant, impetrare,
„re, ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa servavit antiquitas, nos
„quoque custodiamus.“

IDEUM *Can. IV.*

„**F**austinus Episcopus Ecclesiæ Potentinæ, provinciæ Piceni, legatus Romanus Ecclesiæ, dixit. Placet, ut Episcopus, presbyter, & diaconus, vel qui sacramenta contrectant, pudicitiae custodes ab uxoribus se abstineant. Ab universis Episcopis dictum est: placet, ut in omnibus pudicitia custodiatur, qui altari inserviunt.“

(a) Apud BINIUM cit. *Part. I.* pag. 571. VOELLIUM & JUSTELLUM cit. *Tom. I.* pag. 335. PITHOEUM cit. *Cod. pag. 132.* & BERARDUM cit. *Part. I. Cap. 15. pag. 176.* Conferatur DISTINCT. LXXXIV. C. 3. Contra editio correcta apud SCHELSTRATE de Ecclesia Africana *Dissert. III. Cap. IV. Can. II.* habet: „Epigonius Episcopus Bullensem Regiorum dixit: cum in præterito Concilio, de continentiae & castitatis moderamine tractaretur, gradus isti tres, qui constrictione quadam castitati per consecrationes annexi sunt, Episcopus, inquam, Presbyter, & Diaconus, tractatu pleniore, ut pudicitiam custodiant, doceantur. Genethlius Episcopus dixit: ut superius dictum est, decet sacrosanctos Antistites, & Dei Sacerdotes, nec non & levitas, vel qui sacramentis divinis inserunt, continent esse in omnibus: quo possint simpliciter, quod a Deo postulant, impetrare: ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus. Ab universis Episcopis dictum est: omnibus placet, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel qui sacramenta contrectant, pudicitiae custodes, etiam ab uxoribus se abstineant: ut in omnibus & ab omnibus pudicitia custodiatur, qui altari deserviunt.“

§. IX.

CONCILIO CARTHAGINENSE III. *Cap. XIX.* (a)

„Placuit, ut lectors, cum ad annos pubertatis venerint, cogan-
„tur aut uxores ducere, aut continentiam profiteri.“

IDEUM *Cap. XXV.* (b)

„**U**t clerici vel continentes, ad viduas, vel virgines, nisi jussu vel permisso Episcoporum aut Presbyterorum, non accedant. Et hoc non soli faciant, sed cum clericis, vel cum his, cum quibus Episcopus juss erit vel presbyter. Nec ipsi Episcopi aut presbyteri soli habeant accessum ad hujusmodi foeminas, nisi aut clerici praesentes sint, aut graves aliqui Christiani.“

(a) Apud

- (a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 575. & LUPUM cit. Dissertat. I. Cap. 3.
pag. 26. Conferatur DISTINCT. LXXXI. C. 32. & BERARDUS cit. Cap.
15. pag. 180.
- (b) Alterius editionis Canon XXV. apud BINIUM cit. Part. I. pag. 580.
sonat. „ Aurelius Episcopus dixit: Addimus fratres charissimi præterea,
„ cum de quorundam clericorum, quamvis lectorum, erga uxores pro-
„ prias incontinentia referretur, placuit, quod & in diversis concilis fir-
„ matum est, ut subdiaconi, qui sacra mysteria contrectant, & diaconi &
„ presbyteri, sed & Episcopi secundum priora statuta etiam ab uxoribus
„ se contineant: ut tanquam non habentes videantur esse: quod nisi fece-
„ rent, ab ecclesiastico removeantur officio. Cæteros autem clericos ad
„ hoc non cogi, nisi maturiori ætate. Ab universo Concilio dictum est,
„ quæ vestra sanctitas est juste moderata, & sancta & Deo placita sunt,
„ confirmamus.„

§. X.

CONCILIO CARTHAGINENSE V. Can. III. (a)

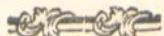
„ Præterea cum de quorundam clericorum, quamvis erga uxores
„ proprias, incontinentia refetur, placuit Episcopos & pres-
„ byteros, & diaconos secundum propria statuta, etiam ab uxori-
„ bus continere. Quod nisi fecerint, ab ecclesiastico removeantur
„ officio. Cæteros autem clericos ad hoc non cogi, sed secundum
„ uniuscujusque Ecclesiæ consuetudinem observari debere.„

-
- (a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 593. VOELLIUM & JUSTELLUM cit.
Tom. I. pag. 143. PITHOEUM cit. Cod. pag. 136. & LUPUM cit. Cap. 3.
pag. 20. Conferatur DISTINCT. XXXII. C. 13. & BERARDUS cit. Cap.
15. pag. 202.

§. XI.

CONCILIO TOLETANUM I. Can. I. (a)

„ Placuit, ut Diacones, si vel integri, vel casti sint, & continentis
„ vitæ, etiam si uxores habeant, in ministerio constituantur: ita
„ tamen, ut si qui etiam ante interdictum, quod per Lusitanos
„ Episcopos constitutum est, incontinenter cum uxoribus suis vixe-
„ rent, Presbyterii honore non cumulentur. Si quis vero ex pres-
„ byteris ante interdictum filios suscepit, de presbyterio ad Epis-
„ copatum non permittatur.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 597. & HARDUINUM Concil. Tom. I. Column. 990.

§. XII.

CONCILIO AFRICANUM sub Bonifacio & Cælestino Cap. XXXVII. (a)

„ Præterea cum de quorundam clericorum, quamvis erga uxores proprias incontinentia referretur: placuit, Episcopos & presbyteros & diaconos, secundum priora statuta, etiam ab uxoribus continere. Quod nisi fecerint, ab ecclesiastico removeantur officio. Cæteros autem clericos ad hoc non cogi, sed secundum uniuscujusque Ecclesiæ consuetudinem observari debere. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 749. PITHOEUM cit. Cod. pag. 152. & HARTZHEIM Concil. Germ. Tom. I. pag. 216.

§. XIII.

CONCILIO ARAUSICENSE Cap. XXII. & XXIII. (a)

„ Sed præterea, ut deinceps non ordinentur Diacones conjugati, nisi, qui prius, conversionis proposito, professi fuerint castitatem. Si quis autem post acceptam benedictionem leviticam cum uxore sua incontinentis invenitur, ab officio abiciatur. „

(a) Apud BINIUM cit. Tom. I. Part. II. pag. 499. & HARDUINUM Concil. Tom. I. Column. 1786.

§. XIV.

CONCILIO VENETICUM Can XI. (a)

„ Presbyteri, diaconi, atque subdiaconi vel deinceps, quibus ducenti uxores licentia non est, etiam alienarum nuppiarum evident convivia, ne his cœribus misceantur, ubi amatoria cantantur & turpia, aut obſcœni motus corporis, choris & saltibus efferuntur, ne auditus & obtutus sacris mysteriis deputati, turpium spectaculorum atque verborum contagio polluantur. „

(a) Apud BINIUM Concil. Tom. II. Part. I. pag. 421. & HARDUINUM Concil. Tom. II. Column. 798.

§. XV.

— — —

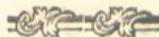
§. XV.

CONCILIO TURONICO I. Cap. I. (a)

„ Primo ergo loco, sacerdotes vel ministri Ecclesiae, de quibus
 „ dictum est, *Vos etsis lux mundi*, ita in omni sancta conversa-
 „ tione a Dei timore actus suos dirigant, ut & divinæ possint pla-
 „ cere clementiæ, & bonum fidelibus præbeant exemplum: quia si-
 „ cut vae eis interminatur, per quos nomen Dei blasphematur, ita
 „ illi immortalitatis gloriam consequentur, per quorum actus no-
 „ men Dei benedicitur. Si enim universis fidelibus, secundum apos-
 „ tolicam doctrinam, castitas custodienda indicitur, ut qui habent
 „ uxores ita sint, quasi non habentes: quanto magis sacerdotes Dei,
 „ ac levitæ divino mancipati altari, custodire debent, ut non solum
 „ cordis, verum etiam corporis puritatem servantes, pro plebe sup-
 „ plicaturi, preces illorum ad divinum mereantur introire auditum?
 „ quia secundum authoritatem Apostoli, qui in carne sunt, Deo
 „ placere non possunt. Vos autem non estis in carne, sed in spi-
 „ ritu. Et iterum: Omnia munda mundis, coinquinatis autem &
 „ infidelibus nihil est mundum: sed polluta est eorum & mens &
 „ conscientia. Cum ergo laico abstinentia imperetur, ut possit ora-
 „ tioni vacans, & Deum deprecans, exaudiri: quanto magis sacer-
 „ dotibus vel levitis, qui omni momento parati esse debent in om-
 „ ni munditia & puritate, securi, ne aut sacrificium offerre, aut
 „ baptizare, si id temporis necessitas poposcerit, cogantur imparati
 „ aut immundi? Qui si contaminati fuerint carnali concupiscentia,
 „ qua fronte excusabunt, quo pudore usurpabunt, qua conscientia,
 „ quo merito exaudiri se credent? „

IDEM Cap. II.

„ E t licet a patribus nostris e commissa authoritate id fuerit con-
 „ stitutum, ut quicunque sacerdos vel levita, filiorum procrea-
 „ tioni operam dare fuisset convictus, a communione dominica ab-
 „ stineret; nos tamen huic distinctioni moderationem adhibentes, &
 „ justa constitutione mollientes, id decrevimus, ut sacerdos vel le-
 „ vita conjugali concupiscentiæ inhærens, vel a filiorum procreatio-
 „ ne non delinens, ad altiorem gradum non conscedat, neque fa-
 „ crificia Deo offerre, vel plebi ministrare præsumat. Sufficiat his
 „ tantum, ut a communione non efficiantur alieni. Sed ut hæc va-
 „ leant

„ leant observare, fomitem omnium vitiorum oportet abscondi,
 „ Apostolo præcipiente: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.
 „ Et quam gravi ebrietas suppicio expietur, eadem Apostolica ma-
 „ nifestat doctrina, inter cætera dicens: neque fornicatores, neque
 „ idolis servientes, neque ebriosos regnum Dei possessuros. Si quis
 „ vero in omni officio clericali Deo militans, ab ebrietate se non
 „ abstinet, secundum status sui ordinem competens in eum vindicta
 „ tribuatur.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 444. & HARDUINUM cit. Tom. II. Co-
 lumn. 793. & 794.

§. XVI.

CONCILIO AGATENSE *Can. XXXIX.* (a)

„ Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, vel deinceps quibus ducendi
 „ uxores licentia non est, etiam alienarum nuptiarum evitent
 „ convivia: nec his cœtibus misceantur, ubi amatoria cantantur &
 „ turpia, aut obsceni motus corporum choreis & saltationibus ef-
 „ feruntur: ne auditus aut obtutus sacris mysteriis deputati turpium
 „ spectaculorum, atque verborum contagione polluantur.„

(a) DISTINCT. XXXIV. *Can. 19.* & apud BINIUM cit. Part. I. pag. 556, &
 HARDUINUM cit. Tom. II. Column. 1002.

§. XVII.

CONCILIO GERUNDENSE *Can. VI.* (a)

„ D^e conversione vitæ id statuere placuit, a Pontifice usque ad
 „ subdiaconum, post suscepti honoris officium, si qui ex con-
 „ junctis fuerint ordinati, ut sine conjugé habent: quod si habi-
 „ tare voluerint, alterius fratris utatur auxilis, cuius testimonio vi-
 „ ra ejus debeat clarior apparere.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. pag. 618. Edit. secundæ & HARDUINUM
 cie. Tom. II. Column. 1044.

§. XVIII

CONCILIO AURELIANENSE III. *Can. II.* (a)

„ Ut nullus clericorum, a subdiacono & supra, & quos uxores
 „ in proposito suo accipere inhibetur, propriæ, si forte jam
 „ ha-

„ habeat, misceatur uxori. Quod si fecerit, laica communione constentus, juxta priorum Canonum statuta ab officio deponatur. „ Quem si sciens Episcopus suus in hac vilitate permixtionis viventer, ad officium postea admiserit, & ipse Episcopus ad agendum paenitentiam tribus mensibus sit a suo officio sequestratus.,,

(a) Apud BINIUM cit. Tom. II. Part. II. pag. 27. & AUGUSTINUM Jur. Pontif. vet. Epit. Lib. VII. Tit. XXVII. Cap. 17.

§. XIX.

CONCILIO ARVERNENSE Can. XII. (a)

Cum presbyteri atque diaconi, sublimi dignitatis apice praeor-
gentur, aetibusque omnino seculi renuntient, & ad sacrum
ministerium electi, repudient, & quisquis est presbyter atque dia-
conus, divino munere benedictione percepta, uxoris sue prius,
frater illico efficiatur ex conjuge: attamen quosdam reperimus ar-
dore libidinis inflammatos abjecto militiae cingulo, vomitum pris-
tinum & inhibita rursus conjugia reperiisse, atque incesti quodam-
modo crimine clarum decus sacerdotii violasse, quod nati etiam
filii prodiderunt. Quod quisquis fecisse, cognoscitur, omni in
perpetuum, quam admisso jam, crimen perdidit, dignitate pri-
vabitur.,,

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 32. & AUGUSTINUM cit. Tit. XVII.
Cap. 18.

§. XX.

CONCILIO AURELIANENSE IV. Can. XVII. (a)

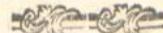
Ut Sacerdotes five diaconi, cum conjugibus suis non habeant
communem lectum, & cellulam, ne propter suspicionem car-
nalis consortii religio maculetur. Quod si fecerint, juxta priscos
canones ab officio degradentur.,,

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 36. & HARDUINUM cit. Tom. II. Co-
lumn. 1438.

§. XXI.

CONCILIO AURELIANENSE V. Can. IV. (a)

Si quis clericus post acceptam benedictionem cuiuslibet loci vel
ordinis, ad conjugalem thorum, jam sibi illicitum, denuo re-
„ dire

„ dire præsumperit, usque in diem vitæ ab honore accepti ordinis,
 „ &, sicut habent antiquorum Patrum canones, ab officio depona-
 „ tur, ei tantummodo communione concessa.,,

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 38. & AUGUSTINUM cit. Tit. XVII.
 Cap. 21.

§. XXII.

CONCILIO TURONENSE II. Cap. XIII (a)

„ **E**piscopus conjugem, ut sororem, habeat: & ita sancta guber-
 „ natione gubernet domum omnem, tam Ecclesiasticam, quam
 „ propriam, ut nulla de eo suspicio quaqua ratione consurgat. Et
 „ licet, Deo propitio, Clericorum suorum testimonio castus vivat,
 „ quia cum illo tam in cella, quam ubicunque fuerit, secum habi-
 „ tent, eumque Presbyteri, & Diaconi vel deinceps clericorum tur-
 „ ba juniorum, Deo adjutore, conservent: sic tamen propter zelo-
 „ tem Deum nostrum, tam longe absint, manlionis propinquitate
 „ divisi, ut nec hi, qui ad spem recuperandam Clericorum servitu-
 „ te nutriuntur, famularum propinqua contagione polluantur.,,

IDE M Cap. XX.

„ **A**rchipresbyteri vicani, & Diaconi, & Subdiaconi, non quidem
 „ omnes, sed plures in hac suspicione tenentur a populo, quod
 „ cum conjugibus suis maneant. Pro qua re hoc placuit observa-
 „ re, ut quotiescumque Archipresbyter seu in vico manserit, seu
 „ ad villam suam ambulaverit, unus lector canonicorum suorum,
 „ aut certus aliquis de numero clericorum cum illo ambulet, & in
 „ cella, ubi ille jacet, lectum habeat pro testimonio. Septem tamen
 „ inter subdiaconos & lectors vel laicos habeat concessos, qui vi-
 „ cissim septimanas suas cum illo facere omnino procurent: & qui
 „ distulerit, fultigetur. Et si in hoc Presbyter negligens inventus
 „ fuerit, quod non hoc sic implere contendat, triginta diebus com-
 „ munione privetur, donec penitentiam agat, & sic revertatur ad
 „ gratiam. Reliqui Presbyteri, & Diaconi ac subdiaconi vicani,
 „ hoc studiose custodiant, ut mancipiola sua ibi maneant, ubi uxo-
 „ res suæ: illi tamen segregati solitarii in cella jaceant, & orent,
 „ & dormiant. Nam qui uxores non habent, in parte de manci-
 „ piolis suis habeant cellulas segregatim, ubi & ipsi itidem & orent
 „ se.

„ segregati & dormiant. Nam si inventus fuerit presbyter cum
 „ sua presbytera, aut Diaconus cum sua Diaconissa, aut Subdiacono-
 „ nus cum sua Subdiaconissa, annum integrum excommunicatus ha-
 „ beatur, & depositus ab omni officio clericali, inter laicos se ob-
 „ servare cognoscatur: eo tamen permisso, ut inter lectors in psal-
 „ lentium choro colligatur. Illi vero Archipresbyteri, qui talem
 „ cautelam super juniores suos habere noluerint, & non eos ha-
 „ buerint studio distringendi, ab Episcopo suo in civitate retru-
 „ dantur in cellam, ibique mense integro panem cum aqua man-
 „ ducent, & pœnitentiam agant pro sibi credito clero: quia nulli
 „ clericorum, juxta sententiam canonum, cum conjugie sua manere
 „ permittitur. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 227. & seqq. & HARDUINUM Concil.
 Tom. III. Column. 360. & 362.

§. XXIII.

CONCILIO MATISCONENSE I. Cap. XI. (a)

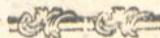
„ E piscopi, presbyteri, vel universi honoratores clerici, cum su-
 „ blimi dignitatis apice sublimentur, actibus omnino renuncient
 „ seculi, & sacro electi ministerio, repudient carnale consortium,
 „ ac permixtionis pristinæ contubernium permuren germanitatis
 „ affectu &, quisquis ille est, divino munere benedictione percep-
 „ ta, uxori prius suæ frater illico efficiatur ex conjugie. Eos vero,
 „ quos reperimus ardore libidinis inflammatos, abjecto religionis
 „ cingulo, ad vomitum pristinum & inhibita rursus conjugia rediisse,
 „ atque incesti quodammodo crimine clarum decus sacerdotii vio-
 „ lasse, quod nati etiam filii prodiderunt; quod qui fecisse cognos-
 „ citur, omni in perpetuum, quam admisso jam crimine perdidit,
 „ dignitate privabitur. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 263. & AUGUSTINUM cit. Tit. XVII.
 Cap. 24.

§. XXIV.

CONCILIO LUGDUNENSE II. Can. I. (a)

„ M ulta quidem anterioribus temporibus venerabilium patrum
 „ sanxit authoritas: nunc tamen, quia crescente, Deo propitio,
 H „ fide,

„ fide, oportet in clero, vel populo Catholico meliora salubri pon-
 „ tificum consilio renovari: idcirco beatissimorum patrum statuta re-
 „ miniscentes, hujus tituli definitione sanctimus, ut nullum cleri-
 „ cum, ab ordine sancto Antistitis usque ad subdiaconi gradum,
 „ mulierem, praeter matrem, amitam, & sororem, in hospitio suo
 „ habere liceat. Placuit etiam, ut si quicunque uxoribus juncti, ad
 „ diaconatus aut presbyteratus ordinem quoquo modo pervenerint,
 „ non solum lecto, sed etiam frequentatione quotidiana debeant de-
 „ uxoribus suis sequestrari. Quod si, quod Deus avertat, de eo-
 „ rum familiari contubernio post acceptam benedictionem infans na-
 „ tus paruerit, ab officii gradu privetur..”

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 265. & HARDUINUM cit. Tom. III.
 Column. 353.

§. XXV.

CONCILIUM TOLETANUM III. Can. V. (a)

„ Compertum est a sancto Concilio, episcopos, presbyteros, &
 „ diaconos venientes ex haeresi, carnali adhuc desiderio uxori-
 „ bus copulari. Ne ergo de cetero hoc fiat, præcipitur, quod &
 „ canonibus prioribus terminatur, ut non liceat eis vivere libidino-
 „ sa societate, sed manente inter eos fide conjugali, communem
 „ utilitatem habeant, & non sub uno conclavi maneant. Vel certe,
 „ si suffragatur virtus, in alia domo suam uxorem faciat habitare,
 „ ut castitas apud Deum & apud homines habeat testimonium bo-
 „ num. Si quis vero post hanc conventionem obsecnē cum uxore
 „ elegerit vivere, ut lector habetur. Qui vero semper sub cano-
 „ ne ecclesiastico jacuerunt, si contra veterum imperata in suis cel-
 „ lulis mulierum, quæ infamiae suspicionem possunt generare, con-
 „ fortium habuerint: illi canonice quidem distingantur, mulieres
 „ vero ab Episcopis venudentur, & pretium ipsum pauperibus
 „ erogetur..”

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 280. AUGUSTINUM cit. Tit. XVII. Cap.
 22. & LUPUM cit. Dissert. I. Cap. 4. pag. 32.

§. XXVI.

§. XXVI.

CONCILIO ANTISIODORENSE Can. XX. (a)

” **Q**uod si presbyter, quod nefas est dicere, aut Diaconus, aut
 ” Subdiaconus, post acceptam benedictionem infantes procrea-
 ” verit, aut adulterium commiserit, & Archipresbyter hoc Episco-
 ” po aut Archidiacono non intimaverit, integro anno non com-
 ” municet.,,

IDEI *Can. XXI.*

” **N**on licet Presbytero, in uno lecto post acceptam benedictionem
 ” cum Presbytera sua dormire, nec in peccato carnali misceri,
 ” nec Diacono, nec Subdiacono.,,

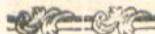

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 296. & AUGUSTINUM cit. Tit. XVII.
Cap. 25.

§. XXVII.

CONCILIO TOLETANUM VIII. Can. V. (a)

” **Q**uintæ actionis impulsu pervenit ad totius Concilii sacrum au-
 ” ditum, quosdam sacerdotes, & ministros, obliviousentes ma-
 ” jorum, ac veterum constitutorum, aut uxorum, aut quarumcun-
 ” que foeminarum immunda societate, & execrabilis contagione tur-
 ” pari, & pessima cordis obstinatione, tam sacrissimis literis, quam pa-
 ” trum regulis obviantes, nec levi quidem respiramine contemplan-
 ” tes, quod scriptum est: Sancti estote, quoniam & ego sanctus
 ” sum, dicit Dominus. Et illud Apostolicum: Mortificate membra
 ” vestra, quae sunt super terram, id est, fornicationem & immun-
 ” ditiam, concupiscentiam malam & avaritiam: quibus quanto est
 ” pertinacior vis in malis, tanto anterioribus convenit obviare de-
 ” cretis. Propter quod flagitiis detrectis, specialiter hoc a sancto
 ” Concilio definitur, ut omnes Episcopi id ipsum in suis querere
 ” solicite current. Et cum hoc verissime reperiire potuerint, omnes
 ” placita cautione taliter distringant, ut nunquam ulterius tam abo-
 ” minanda committrant. Mulieres vero seu liberæ sint, seu ancillæ
 ” hac illis turpitudine sociatae, ita omnimode separentur, aut certe
 ” vendantur, ut ulterius ad consocios sui criminis revertendi om-
 ” nem habeant aditum denegatum. Illi vero, si omnino coerceri
 ” nequi-

„ nequierint, usque ad exitum vitae suae monasteriis deputati, dis-
„ ciplinis monasticis maneant omnino subjecti. „

IDE M Can. VI.

„ **S**extæ discussionis obje^to, quorundam male sibi conciorum pa-
„ ruit denotatum elogium. Nam relatum est nobis, quosdam
„ subdiaconos, postquam ad sacri hujus ordinis pervenerint gradum,
„ non solum carnis immunditia fordidari, cum scriptum sit, Mun-
„ damini qui fertis vasa Domini: Sed etiam (quod dictu quoque
„ nefas est) novis uxoribus copulari, afferentes hoc ideo sibi licere,
„ quia benedictionem a pontifice se nesciunt percepisse. Proinde,
„ omni excusationum discallo velamine, id præcipimus observari,
„ ut, cum iidem subdiacones ordinantur, cum vasis ministerii be-
„ nedictio eis ab Episcopo detur, sicut in quibusdam Ecclesiis ve-
„ tuftas tradit antiqua, & sacra dinoscitur consuetudo substare pro-
„ lata, omni penitus ab illis forde mulierum ac familiaritate remo-
„ ta. Qnod si hoc vulnere deinceps fuerint fauciati, mox erunt
„ sub poenitentia oneribus usque ad extre^mum vitae monasteriis
„ religandi. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 490. AUGUSTINUM cit. Tit. XVII. Cap.
26. & LUPUM cit. Dissert. I. Cap. 10. pag. 65.

§. XXVIII.

CONCILIO TOLETANUM IX. Can. X. (a)

„ **C**um multæ super incontinentia ordinis clericorum ha^ctenus
„ emanaverint sententiæ Patrum, & nullatenus ipsorum refor-
„ mari quiverit correctio morum, usque adeo sententiam judican-
„ tum protraxere commissa culparum, ut non tantum ferretur ul-
„ tio in actores scelerum, verum & in progeniem damnatorum.
„ Ideoque quilibet ab Episcopo usque ad Subdiaconum deinceps,
„ qui vel ex ancillæ, vel ex ingenuæ deterstado connubio, in ho-
„nore constituti filios procreaverint, illi quidem, ex quibus geniti
„ probabuntur, canonica censura damnentur: Proles autem aliena
„ pollutione nata, non solum hæreditatem nunquam accipiet, sed
„ etiam in servitutem ejus Ecclesiæ, de cuius Sacerdotis vel ministri
„ ignominia nati sunt, jure perenni manebunt. „

(a) CAUSS, XV. Quæst. VIII. C. 3. & apud BINIUM cit. Part. II. pag. 516.
&

& HARDUINUM cit. Tom. III. Column. 975. Conferatur quoque BERARDUS de Gratian. Canon. Part. I. Cap. 17. pag. 247.

§. XXIX.

CONCILIO TRULLANO VIVE QUINNISEXTUM Can. VI. (a)

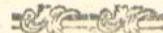
Quoniam in Apostolicis canonibus dictum est, eorum, qui non ducta uxore in clerum promoventur, solos lectores & cantores uxorem posse ducere, & nos hoc servantes decernimus, ut deinceps nulli penitus hypodiacono, vel diacono, vel presbytero post sui ordinationem contrahere licet. Si autem fuerit hoc ausus facere, deponatur. Si quis autem eorum, qui in clerum accedunt, velit lege matrimonii mulieri conjungi, antequam hypdiaconus, vel diaconus, vel presbyter ordinetur, hoc faciat.»

IDEI Can. XII. (b)

Porro hoc quoque ad nostram cognitionem pervenit, quod in Africa & Lybia & aliis locis quidam ex iis, qui illic sunt, religiosissimi Praesules cum propriis uxoribus, etiam postquam ad eos processit ordinatio, una habitare non recusant, ex eo populis offendiculum & scandalum afferentes. Cum itaque studium nostrum in eo magnopere laboret, ut omnia ad gregis in manus nostras traditi nobisque commissi utilitatem fiant, nobis visum est, ut nihil ejusmodi deinceps ullo modo fiat. Hoc autem dicimus, non ad ea abolenda & evertenda, quae apostolice antea constituta sunt, sed popolorum salutis & ad meliora progressionis curam gerentes, & ne status ecclesiasticus ullo probro afficiatur. Dicit enim divinus Apostolus: Omnia ad Dei gloriam facite: sine offendiculo estote & Judaeis & Graecis, & Dei Ecclesiae, quemadmodum & ego omnibus in omnibus placebo, non querens meam utilitatem, sed multorum ut serventur. Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Si quis autem tale quid agere deprehensus fuerit, deponatur.»

(a) Apud BINIUM Concil. Tom. III. Part. I. Sess. prior. pag. 233. & LUPUM Synodorum General. Tom. II. pag. 880. Conferatur DISTINCTIO XXXII. C. 7. De auctoritate hujus Concilii, canonumque in eo editorum agit BERARDUS de Gratiani Canon. Part. I. Cap. 41. pag. 401.

(b) Qua-

(b) Quomodo huic *Canon XIII.* cohæret? „Quoniam Romanæ Ecclesiæ
 „ pro canone traditum esse cognovimus, ut promovendi ad Diaconatum,
 „ vel presbyteratum, profiteantur, se non amplius suis uxoribus conjun-
 „ gendos; nos antiquum canouem Apostolicæ perfectionis ordinisque ser-
 „ vantes, hominum, qui sunt in sacris, legitima conjugia deinceps quo-
 „ que firma & stabilia esse volumus, nequaquam eorum cum uxoribus
 „ conjunctionem dissolventes, vel eos mutua tempore convenienti consue-
 „ tudine privantes. Quamobrem si quis dignus inventus fuerit, qui hy-
 „ podiaconus, vel diaconus, vel presbyter ordinetur, is ad talem gradum
 „ assimi nequaquam prohibeatur, si cum legitima uxore cohabitet. Sed
 „ neque ordinantis tempore ab eo postuletur, ut profiteatur se a legitimi-
 „ ma cum uxore consuetudine abstentur: ne ex eo a Deo constitutas
 „ & sua præsentia benedictas nuptias injuria afficer cogamur, Evangelica
 „ voce exclamante: *Quæ Deus conjunxit, homo non separat.* Et Apos-
 „ tolo docente: *Honorabiles nuptias & torum immaculatum. Et, alligatus*
 „ *es uxori? ne quare solutionem.* Scimus autem, sicut & qui Carthagia-
 „ ne convenerunt, &, vitæ ministrorum honestatis curam gerentes, dixe-
 „ runt, ut subdiaconi, qui sacra mysteria contrectant, & diaconi & pres-
 „ byteri secundum proprios terminos a consortibus abstineant, ut & quod
 „ per Apostolos traditum est, & ab ipsa usque antiquitate servatum, nos
 „ quoque similiter servemus, tempus in omni re scientes, & maxime in
 „ jejunio & oratione. Oportet enim eos, qui divino altari assident, in
 „ sanctorum tractandorum tempore, esse omnino continentes, ut possint
 „ id quod a Deo simpliciter petunt, obtinere. Si quis ergo fuerit ausus
 „ præter Apostolicos Canones incitatus aliquem eorum, qui sunt in sacris,
 „ presbyterorum, inquinus, vel diaconorum, vel hypodiaconorum, con-
 „ junctione cum legitima uxore & consuetudine privare, deposatur. Si
 „ militer & si quis presbyter vel diaconus suam uxorem pietatis prætex-
 „ tu ejecerit, segregetur: & si perseveret, deposatur. Conferatur DIS-
 „ TINCT. XXXI. C. 13. Recte proin BEHARDUS cit. Cap. 41 pag. 407.
 „ expostulat. „ Prosequuntur Trullani Antistites, & ajunt, injuriam fieri
 „ nuptiis, & Deo nuptiarum Auctori, quoties eisdem frui non permittan-
 „ tur sacerdotes, verum ipsimet sua sententia damnantur, dum iidem Epis-
 „ copi Trullani in Canone 12 conqueruntur, Episcopos quosdam post
 „ ordinationem suam adhuc cum uxoribus antea ductis conversari, ex eo
 „ populis offendiculum & scandalum adserentes; Deinde Episcopis illis pro-
 „hibent indicta poena depositionis, ut nihil ejusmodi deinceps ullo moda-
 „ fiat... ne fatus Ecclesiasticus ullo probro affiliatur. Quærerem hoc in
 „ loco a Græcis, num injuria fiat nuptiis, aut Deo nuptiarum Auctori.
 „ si quis ab ipsis abstineat sanctioris vita Ecclesiastice professione? Si
 „ fieri injuriam dicunt, eccl. Episcopis interdicunt, ne post Episcopatum
 „ adeptum cum uxoribus amplius jungantur, Eccl. Episcopis id probro
 „

ver-

„ vertunt, offendiculo & scandalo? Quod si nullam & nuptiis & Deo in-
 „ juriam fieri profitentur, cur Subdiaconos, Diaconos, Sacerdotesque præ-
 „ textu ordinis sui ab uxoris consuetudine abstinentes, benditas nuptias in-
 „ juria afficere exclamat? Demum iidem Græci perperam contorserunt
 „ canonem Carthaginensem de continentia clericorum, quem restringere
 „ voluerunt ad tempora vicos Sacerdotalis, contra, quam Sententia ejus-
 „ dem canonis ferat. Est is canon tertius Concilii Carthaginensis II. ab
 „ Ecclesia Græca recepti, cuius hæc sunt verba: *Aurelius Episcopus di-*
 „ *xit: Cum in priore Synodo de continentia, & Caſtitatis modo quærebatur,*
 „ *placuit, ut hi tres gradus, qui vinculo quodam caſtitatis per consecrationem*
 „ *implicati ſunt, Epifcopi, inquam, Presbyteri, & Diaconi, ut ſanctos Epif-*
 „ *copos & Sacerdotes Dei & Levitas, & Divinis Sacrificiis ministrantes de-*
 „ *cet, in omnibus continentis ſint, quo poſſint, quod a Deo ſimpliciter petunt,*
 „ *impetrare; ut & quod per Apoftolos traditum, & ab ipſa antiquitate fer-*
 „ *vatum eſt, nos quoque ſimiliter ſervemus.* Canon ita expressus non eam
 „ interpretationem patitur, quæ iſpi a Græcis affingitur, dum perſpicue
 „ præcipitur: Sacerdotes & Miniftriſ per ſacram Ordinationem *vinculo*
 „ *quodam caſtitatis implicari*, dum eadem de Presbyteris, & Miniftriſ, quæ
 „ de Epifcopis, definiuntur, quos tamen Epifcopos iſpſimet Græci omnino
 „ removendos ab uxoribus decreverunt. Etenim qui tantummodo in or-
 „ dine vicos ſue continere jubetur, non dicitur in vim ſue consecrationis
 „ continentiae quodam vinculo implicari, neque potest Epifcopis, qui juxta
 „ disciplinam Græcorum perpetuam continentiam profitentur, comparari,
 „ & una cum iſpis, eademque lege concludi. Haec omnia observatione
 „ digna arbitratus ſum, potiſſimum quia nonnulli ex recentioribus hereti-
 „ cis ex hoc canone occationem optimam rati ſunt habere, redarguendi
 „ disciplinam Romanæ Ecclesiæ Græcorum disciplinæ merito adverſantem.
 „ Videant iſpi iuprimis, quibns monumentis, quibusque utantur auctoriti-
 „ bus, videlicet monumentis, quæ invicem ſecum non conſtant, auctoriti-
 „ bus autem, qui veterum Patrum ſententias detorquere ſtuduerunt, „
 Conferatur inſimul LUPUS cit. Tom. II. pag. 891. & ſeqq.

§. XXX.

CONCILII AQUISGRANENSE tempore Ludovici I. Cap. VI. (a)

„ Subdiaconi, qui apud græcos Hypodiaconi vocantur, in Esdra
 „ inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæ, id eſt, in humili-
 „ tate Domino ſervientes. Ex eorum ordine fuit ille Nathanael,
 „ qui in Evangelio Joannis divina proditione commonitus, salvato-
 „ rem meruit conficeri. Quique etiam ad primum divinitatis indi-
 „ cium fidelis enituit, protestante Domino ac dicente; *Ecce vere If-*
 „ *raeſt*

„*raelita, in quo dolus non est.* Denique isti oblationes in templo
 „Domini suscipiunt a populis. Isti obedient officiis Levitarum.
 „Isti quoque vasa corporis & sanguinis Christi diaconibus ad Al-
 „taria Domini offerunt. De quibus quidem placuit Patribus, ut,
 „quia sacra Mysteria contrectant, casti, & continentes sint ab uxo-
 „ribus, & ab omni carnali immunditia liberi, juxta quod illis,
 „Propheta dicente, jubetur: *Mundamini, qui fertis vasa Domini.* Hi
 „igitur cum ordinantur, sicut Sacerdotes & Levitæ, manus impo-
 „sitionem non suscipiunt: sed patenam tantum, & calicem de ma-
 „nu Episcopi, & ab Archidiacono Scyphum aquæ cum aqua ma-
 „nili, & manutergium accipiunt..”

(a) Apud BINIUM cit. Part. I. Secl. poster. pag. 211. & HARTZHEIM Con-
 cil. German. Tom. I. pag. 437.

§. XXXI.

CONCILIUM WORMATIENSE *Can. IX.* (a)

„Placuit, ut Episcopi, Presbyteri, diaconi, subdiaconi abstineant
 „se a conjugibus, & non generent filios. Quod si hoc de-
 „cretum violaverint, ab honore clericatus pellantur..”

(a) Apud BINIUM cit. Secl. poster. pag. 593. & AUGUSTINUM cit. Tit. XVII.
 Cap. 28.

§. XXXII.

SYNODUS AUGUSTANA *Cap. I.* (a)

„Siquis Episcoporum, Presbyterorum, Diaconorum, Subdiacono-
 rumque uxorem accepit, a sibi injuncto officio deponendus est,
 „sicut in Concilio Carthaginensi tenetur Cap. XXV..”

Eadem *Cap. XI.*

„Episcopus, Presbyter, Diaconus, Subdiaconus, ut in multis
 „Conciliis firmatum est, quia Divina ministeria contrectant, ab
 „uxoribus abstineant. Cæreri autem Clerici, quando ad maturio-
 rem ætatem pervenerint, licet nolentes, ad continentiam cogan-
 tur..”

(a) Apud CANISIUM Thesaur. Monument. Tom. III. pag. 11. Curante BAÑAGE.
 Et apud HARTZHEIM Concil. Germ. Tom. II. pag. 623.

§. XXXIII.

§. XXXIII.

CONCILIO TICINENSE *Can. I.* (a)

„ Nullus Presbyter, nullus diaconus, nullus subdiaconus, nullus in
 „ clero uxorem aut concubinam admittat, cum nulli quoque
 „ laicorum scire liceat mulierem praeter uxorem. Quod si fecerit,
 „ secundum ecclesiasticam regulam deponatur. „

(a) Apud LABBEUM *Concil. Tom. XIX. pag. 353.* Curante MANSI. Venetiis 1774.

§. XXXIV.

CONCILIO BITURICENSE *Can. VI.* (a)

„ Ut Episcopi nullum amplius ad subdiaconatus gradum ordinent,
 „ nisi in praesentia Episcopi ante altare sedentis Deo promittat,
 „ nunquam se habiturum uxorem, neque concubinam, & si tunc
 „ eam habuerit, mox ei abrenunciet, quod lingua Francorum egu-
 „ erpere dicimus. „

IDEM *Can. VIII.*

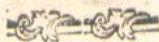
„ Ut filii Presbyterorum sive Subdiaconorum in Sacerdotio, vel
 „ Diaconatu, Subdiaconatu nati, nullo modo ulterius ad Cleri-
 „ catum suscipiantur; quia tales & omnes alii, qui non de legitimo
 „ conjugio sunt nati, *semen maldictum* in Scripturis divinis appellan-
 „ tur, nec apud saeculares leges hereditari possunt, neque in testi-
 „ monium suscipi; & qui de talibus Clerici nunc sunt, sacros Or-
 „ dines non accipiunt, sed in quounque gradu nunc sunt, in eo
 „ tantum permaneant, & ultra non promoveantur. „

(a) Apud CABASSUTIUM in *Notitia Ecclesiast. pag. 443.* Bambergæ MDCLIV.

§. XXXV.

CONCILIO TOLOSANUM *Can. VII.* (a)

„ Placuit quoque, presbyteros, diaconos & reliquos clericos, qui
 „ Ecclesiasticos tenuerint honores, abstinere omnimode ab uxo-
 „ ribus, vel reliquis mulieribus; Quod si non fecerint, honore si-
 „ mul & officio priventur, & a propriis Episcopis excommunicen-
 „ tur. „

(a) Apud BINIUM cit. Tom. III. Part. II. pag. 220. & HARDUINUM Concil. Tom. VI. Part. I. Column. 1045.

§. XXXVI.

CONCILIUM ROMANUM sub Nicolao II. §. Ut nullus missam. (a)

Quicunque sacerdotum, diaconorum, subdiaconorum, post constitutum beatæ memorie prædecessoris nostri Sanctissimi Patris Leonis de castitate clericorum, concubinam palam duxerit, vel ductam non reliquerit: ex parte omnipotentis Dei, auctoritate beatorum Apostolorum Petri & Pauli, præcipimus & omnino contradicimus, ut missam non cantet, neque evangelium vel epistolam ac missam legat, neque in presbyterio ad divina officia cum iis, qui præfatae constitutioni obedientes fuerint, maneat, neque partem ab Ecclesia suscipiat, quoisque a nobis sententia super hujusmodi, Deo concedente, procedat.,

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 224. & HARDUINUM cit. Tom. VI. Part. I. Column. 1062.

§. XXXVII.

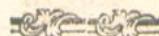
CONCILIUM ROMANUM I. tempore Gregorii VII. Cap. XII. (a)

Vetus testamentum partim in ministeriis, partim in moralibus præceptis continetur, sed adveniente Christo cessavit in mysteriis & carnalibus observantiis, quia ipse est finis, sive completio legis, in moralibus præceptis adhuc manet, quia semper est observandum: *Diliges proximum tuum sicut te ipsum.* & reliqua, &c. Quicunque ergo ex lege aliquam carnalem observantium novo quidem testamento adversam, adhuc observandam esse dogmatizat, procul dubio cum Galathis, imo cum Ebionitis judaizat. Conjugale autem opus Sacerdotum inter carnalis legis observantiam computatur, quibus unquam Sacerdotibus hoc tantum in legge successionis causa legitur concessum, quia ex alia tribu nullus eo tempore pervenit ad Sacerdotium. Nam nostro tempore ex quolibet genere sacerdotes eligere licet, quibus & merito interdicitur conjugale opus, cum non jam successores habeant necessarios. Quapropter quisquis & hoc tempore illud Judaicum coniugium

„ jugium sacerdotibus licere cum Sozomeno, vel potius cum Ebio-
 „ ne dogmatizar, non negligenter illud inevitabile anathema consi-
 „ derat, quo ipse Apostolicus specialiter judaicarum observationum
 „ prædicatores anathematizat, Galathas Judaizantes ira deterrens:
 „ Sed licet nos, aut Angelus de Cælo evangelizet vobis, præterquam quod
 „ evangelizavimus vobis, anathema sit. Idem vero inculcans subjun-
 „ git: Nunc iterum dico vobis, si quis evangelizaverit præter id quod
 „ accepisti, anathema sit. Idem quoque Paulus ipsum Principem
 „ Apostolorum, Antiochiæ licet ejusdem Sedis Episcopum, libera-
 „ liter corripuit, eo quod non quidem prædicando, sed suo exem-
 „ plo judaizare cogeret, cum se ab eorum convivio pro timore Ju-
 „ dæorum simulando subtraheret. Præterea ipse hæresiarches He-
 „ bion cum omnibus suis sectatoribus inter reliquos hæreticos ana-
 „ thematizatus est a sacratissima Synodo Constantinopolitana, & a
 „ B. Gelasio Papa in Apostolica Sede, quod anathema nullus sub-
 „ terfugere poterit, quicunque ipsum hæresiarcham per Sozomeni
 „ cap. sectari præsumperit.„

IDEI Cap. XIII.

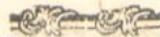
„ **Q**uidam etiam videntur sibi nimium scioli, afferentes inconti-
 „ nentiam sacerdotibus esse concessam in illo Apostoli: unusquis-
 „ que suam uxorem babeat. Qui autem non intelligunt, quæ loquun-
 „ tur, neque de quibus affirmant; aut, si intelligunt, suam ipsorum
 „ conscientiam impugnant. Nam attestante B. Hieron. Corinthii
 „ inter cætera ab Apostolo quæsierant, an nuper renatis in Christo
 „ carnalis copula licita esset? quibus ita rescripsit Apostolus: de qui-
 „ bus autem scripsisti mibi, bonum est hominem mulierem non tangere;
 „ propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem babeat, unaqua-
 „ que virum suum. Uxori vir debitum reddat, similiter autem & uxor
 „ viro. Mulier sui corporis potestatem non habeat, sed vir. Similiter &
 „ vir sui corporis potestatem non habeat, sed mulier. Nolite fraudare in-
 „ vicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: quod ita
 „ exponit B. Hieronym. in lib. contra Jovinianum: non dixit Aposto-
 „ lus: propter fornicationem ducat unusquisque uxorem; alioquin bac excu-
 „ satione libidini frena laxasset, ut quotiescumque uxor moriatur, toties
 „ ducenda sit alia, ne fornicemur: sed unusquisque uxorem suam babeat:
 „ suam, inquit, babeat, sua utatur, quam habebat, antequam crederet,
 „ quam bonum erat non tangere, & post fidem Christi fororem tantum
 „ nosse,

„ nosse, non conjugem; nisi fornicatio tantum excusabilem ficeret. Nolite
 „ fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi.
 „ Oro te, quale illud bonum est, quod orare prohibet, quod cor-
 „ pus Christi accipere non permittit; quamdiu enim impleo mariti
 „ officium, non impleo continentis. Juber idem Apostolus in alio
 „ loco, ut semper oremus; si semper oramus, nunquam conjugio-
 „ serviendum est, quandoquidem quotiescunque uxori debitum red-
 „ do, orare non possum. Sic & Petrus Apostolus docet Christiania-
 „ nos, ut infirmiori vasculo muliebri honorem tribuant, ab opere
 „ conjugali cessantes, ne impediantur eorum orationes. Quis ergo
 „ sanæ mentis prædictas Apostoli sententias de exercendo conjugali
 „ opere sacerdotibus ascribat, quorum quotidianum est officium;
 „ non modo orare, sed & divina sacramenta contrectare, præsertim
 „ cum in eodem loco etiam cuilibet Christiano tempore orationis
 „ injungatur continentia. Nempe si Apostolus his etiam sacerdoti-
 „ bus carnalem copulam concederet, profecto contrarius sibi esset,
 „ qui ad Titum scribens præcipit, ut sacerdotes sobrii, justi sint,
 „ atque continentes. Et non hic sacerdotibus, sed laicis, & his
 „ non solidum cibum, sed lacteum potum ministrat, ut puta neo-
 „ phitis, qui nondum sibi, necdum aliis sufficienter erant instructi.
 „ .... Idem Apostolus sacerdotale officium penitus intercludit. Ea-
 „ dem etiam ratione probatur, ad Laicos, non sacerdotes spectare,
 „ quidquid idem Apostolus scribit de exercendo opere conjugali,
 „ ut illud: quod si se non continent, nubant. Melius est nubere,
 „ quam uri. Id est, melius est legitimo marito misceri, quam for-
 „ nicari. Et illud: solitus es ab uxore, noli querere uxorem, si acce-
 „ peris uxorem, non peccasti; si nupserit virgo, non peccat. Hoc itaque
 „ nullo modo de sacerdotibus vel de aliis continentiae dedicatis
 „ dicitur; sed de illis tantum, qui legitime conjugari possunt, uni-
 „ de B. Hieron. in lib. supradicto: si, inquit, nupserit virgo, non
 „ peccabit, non illa virgo, quæ semel Dei cultui dedicata; barum enim si
 „ qua nupserit, damnationem habebit, quia primam irritam fecit fidem:
 „ si autem hoc de violis dictum objicerit, quanto magis de virginibus pre-
 „ valebit, cum etiam his non liceat, quibus aliquando licuit, virgines
 „ enim, quæ post consecrationem nupserint, non tam adulteræ sunt, quam
 „ incœstæ. Si ergo prædictæ Apostoli sententiae hujusmodi conti-
 „ nentibus carnalem copulam non concedunt, quanto minus sacer-
 „ dotibus, maxime cum illæ simpliciter ad continentiam sint con-
 „ secrata

„ secratæ, illi autem ipsis continentibus sint prælati, & per vene-
 „ randam manus impositionem, & per sacrosancti chrismatis unctionem.
 „ Præterea idem Apostolus ipsis, quibus conjugale opus
 „ exercere concedit, eisdem etiam secundum nuptias inire licenter
 „ permittrit. Soluto enim ab uxore aliam ducere concedit, & vi-
 „ duæ nubendi licentiam attribuit. Nullatenus ergo sacerdotes sub
 „ permisoria carnalis copulae sententia comprehendit, quibus in Epist.
 „ ad Timoth. & Titum digamiam penitus prohibuit, cum jubeat
 „ tantum unius uxoris virum eligi ad sacerdotium: nam nec apud
 „ ethnicos bigamia licebat sacerdotibus B. Hieronymo afferente con-
 „ tra Jovinianum.

„ Legant, inquit, nostrates, antequam religio nostra fulgeret in mun-
 „ do, unicubas semper habuisse inter matronas decus, per illas fortunæ
 „ muliebri sacra fieri solita, nullam sacerdotum bigannum, nullum flaminem
 „ bimaritum. Hierofantas quoque Athenienstum usque hodie cicutæ sorbi-
 „ tione castrari, & postquam in Pontificatum electi fuerint, viros esse de-
 „ finere. Quicunque autem prædicti Apostoli verba in tantum adul-
 „ terant, ut sub eorum perversa interpretatione etiam sacerdotibus
 „ incontinentiam licere consignant, procul dubio sequuntur Nico-
 „ laum hæresiarchen, quem Clemens Alexan. in 3. lib. stromatum
 „ refert, uxorem suam cuilibet etiam volenti prostruisse, & hoc
 „ exemplo suo docuisse, cunctis promiscua atque communia fœmi-
 „ narum consortia licere, & hoc ideo, ut a majoribus . . . . quia
 „ scriptum est: & erant illis omnia communia, inter quæ Nicolaus
 „ numeravit & conjugia. Sicut ergo ille Apostolicum exemplum
 „ nimis generaliter & perverse acceptum in haeresim mutasse refer-
 „ tur, sic & isti illud Apostoli: unusquisque uxorem suam habeat, ni-
 „ mis generaliter & perversissime interpretantes, in errorem ver-
 „ tisse notantur, qui sub eodem exemplo contra eundem Aposto-
 „ lum sacerdotibus conjugale opus concessum fallaci pertinacia con-
 „ tendunt. Quamvis enim in sacris ordinibus promiscua fœmina-
 „ ruin consortia magis deterstāda sunt, quam singularia, deprava-
 „ tio tamen Apostolicæ institutionis ipsi hæresiarchæ Nicolao minus
 „ imputanda videtur, quam istis. Ille enim eo quidem tempore
 „ Apostolicam doctrinam male interpretatus est, cum vix imprimis
 „ nomen Christianitaris incepisset, cum Evangelica, & Apostolica
 „ doctrina nondum esset per totum mundum dilatata, nondum tot
 „ virtutibus tot signis, tot sacratissimis S. S. Martyrum triumphis
 „ appro-

„ approbata. Iste autem eandem doctrinam jam ubique, ignotam
 „ nec rusticis jam dudum, imo jam ab antiquo sanguine S. S. Pa-
 „ trum consecratam & irrefragabiliter corroboratam obstinarissima
 „ temeritate nituntur depravare. Unde & illam perditionem sub-
 „ terfugere nequibunt, quam ipse princeps Apostolorum deprava-
 „ toribus scripturarum assignat, qui epistolas coapostoli ejus Pauli
 „ ita nobis commendat: *In quibus, inquit, epistolis sunt quedam dif-
 ficia intellectu, quae indocti, & instabiles pravant, sicut & cæteras
 scripturas ad suam ipsorum perditionem.* Vos ergo fratres præscien-
 tes, custodire, ne insipientium errore traducti excidatis a propria
 firmitate; ut autem clarius eniteat, Apostolum in superioribus
 sententiis non sacerdōtibus, sed laicis carnale commertium indul-
 sissem, diligenter inspiciamus, quod idem Apostolus ministros san-
 ctorum observare decernat, & quibus sacros ordines concedi vel
 denegari constitutus; Nam in eadem Apostolica institutione &
 defensoribus sacerdotalis incontinentiae perpetuum silentium evi-
 denter imponitur, & præfata nostri Apostolici statuta irrefragabi-
 liter corroborantur, quippe quæ nulli sacrum officium interdi-
 cunt, nisi quem & Apostolica præcepta penitus ab ipso sacro or-
 dine secludunt. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II, pag. 387. & HARDUINUM cit. Tom. VI. Part.
I. Column. 1533.

§. XXXVIII.

CONCILII ANSANUM *Can. V.* (a)

„ E st autem decretum a sanctis Patribus in Concilio, & catholi-
 cis Episcopis, ut sacerdotes ab uxoribus se abstineant: fin-
 autem, in Ecclesiis sacrum mysterium non faciant, & ipsas Ec-
 clesias, quas possident, perdant. „

(a) Apud MARTENE Thesaur. anecdot. Tom. IV. pag. 76.

§. XXXIX.

CONCILII CLAROMONTANI *Can. IX.* (a)

„ U t nullus sacerdos, aut Diaconus, aut Subdiaconus, sed &
 „ nullus,

„ nullus , qui canonicam habet , fornicationis sibi copulam adjungat . Quod si fecerit , a canonica omnino arceatur . „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 416. qui & refert alium ejusdem Concilii canonem tenoris: „ Eademque opera omnem simoniacam rerum sacram acquisitionem vetuit. Prohibuit omnibus, in ordinibus sacris constitutis, ne cum mulieribus, vel matrimonio conjunctis, vel non conjunctis, consuetudinem haberent, sed in perpetuo degerent coelabatu. „

§. XL.

CONCILIO LONDINENSE III. (a)

„ Ut nullus Archidiaconus, presbyter, diaconus, canonicus uxorem ducat, aut ducentam retineat. Subdiaconus vero quilibet, qui canonicus non est, si post professionem castitatis uxorem duxerit, eadem regula constringatur. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II, pag. 437. & HARDUINUM Concil. cit. Part. II. Column. 1890.

§. XLI.

CONCILIO RHEMENSE sub Calixto II. Can. V. (a)

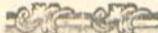
„ Presbyteris, diaconibus, subdiaconibus, concubinarum & uxorum contubernia penitus interdicimus. Si qui autem hujusmodi reperti fuerint, ecclesiasticis & officiis priventur & beneficiis. Sane si neque sic immunditiam suam correxerint, communione careant christiana. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II, pag. 462, & HARDUINUM cit. Part. II. Column. 1984.

§. XLII.

CONCILIO LATERANENSE sub Calixto II. Cap. III. (a)

„ Presbyteris, Diaconibus, vel Subdiaconibus concubinarum & uxorum contubernia penitus interdicimus, & aliarum mulierum

rum cohabitationem: præter quas Synodus Nicena per solas necessitudinum caussas habitare permisit, videlicet matrem, sororem, amitam, vel materteram, aut alias hujusmodi de quibus nulla valeat juste suspicio oriri.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 464. & HARDUINUM cit. Part. II. Column. ILLI.

§. XLIII.

CONCILIO LONDONIENSE I. Can. VIII. (a)

Præcipimus etiam nec uni personæ archidiaconatus vel diversi ordinis tribuantur honores. Presbyteris, diaconibus, subdiaconibus, canonicis, uxorum, concubinarum, & omnino omnium fœminarum contubernia auctoritate Apostolica inhibemus, præter matrem, sororem, amitam, sive illas mulieres, quæ omni careant suspicione. Qui hujus decreti violator extiterit, confessus vel convictus, ruinam proprii ordinis patiatur.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 470. & HARDUINUM cit. Part. II. Column. 1205.

§. XLIV.

CONCILIO LATERANENSE sub Innocentio II. Can. VI. (a)

Decernimus etiam, ut ii, qui in ordine subdiaconatus, & supra uxores duxerint, aut concubinas habuerint, officio atque ecclesiastico beneficio careant. Cum enim ipsi templum Dei, va sa Domini, sacrarium Spiritus sancti debeant esse, & dici, indignum est, eos cubilibus & immunditiis defervire.„

IDEM Can. VII.

A d hæc prædecessorum nostrorum Gregorii Septimi, Urbani, & Paschalis Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, præcipimus, ut nullus missas eorum audiat, quos uxores vel concubinas habere cognoverit. Ut autem lex continentiae & Deo placens

„ placens mundicia in ecclesiasticis personis, & sacris ordinibus di-
 „ latetur, statuimus, quatenus Episcopi, Presbyteri, Diaconi, Sub-
 „ diaconi, Regulares, Canonici, & Monachi, atque conversi pro-
 „ fessi, qui sanctum transgredientes propositum uxores sibi copu-
 „ lare præsumpserint, separentur. Hujusmodi namque copulatio-
 „ nem, quam contra Ecclesiarum regulam constat esse contractam,
 „ matrimonium non esse censemus. Qui etiam ab invicem separa-
 „ ti, pro tantis excessibus condignam poenitentiam agant. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 487. & HARDUINUM cit. Part. II.
 Column. 1209.

§. XLV.

CONCILIUM RHEMENSE *sub Eugenio III. Can. VII.* (a)

„ **Q**uia vero continentia, & Deo placens munditia in Ecclesiasti-
 „ cis personis & sanctis ordinibus dilatanda est: sanctorum Pa-
 „ trum & praedecessoris nostri Papæ Innocentii vestigiis inhæren-
 „ tes, statuimus, quatenus Episcopi, presbyteri, subdiaconi, regu-
 „ lares Canonici, Monachi, atque conversi professi, qui sacrum
 „ transgredientes propositum uxores sibi copulare præsumpserint,
 „ separentur: hujusmodi namque copulationem, quam contra ec-
 „ clesiasticam rationem constat esse contractam, matrimonium non
 „ esse censemus. Qui etiam ab invicem separati, pro tantis exces-
 „ sibus condignam poenitentiam agant. Id ipsum quoque de Sancti-
 „ monialibus, si quod absit, nubere tentaverint, observari præci-
 „ pimus. „

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 506. & CABASSUTIUM in No-
 tit. Ecclesiast. pag. 479. Conferatur CAUSS. XXVII. Quæst. I. C. 40.

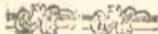
§. XLVI.

CONCILIUM LATERANENSE II. *sub Alexandro III. Can. XI.* (a)

„ **C**lerici in sacris ordinibus constituti, qui mulierculas suas in
 „ domibus suis incontinentiae nota tenuerint, aut abjiciant eas,

K

„ &

„ & continenter vivant, aut ab officio & beneficio ecclesiastico fiant alieni. Quicunque incontinentia illa, quæ contra naturam est, propter quam venit ira Dei in filios dissidentiae, & quinque civitates igne consumpsit, deprehensi fuerint laborare: si clerici fuerint, ejiciantur a clero, vel ad pœnitentiam agendum in monasteriis detrudantur: Si laici, excommunicationi subdantur, & a coetu fidelium fiant prorsus alieni.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. II. pag. 557. & HARDUINUM cit. Part. II. Column. 1678.

§. XLVII.

CONCILIO LONDINENSE sub Gregorio IX. (a)

„ Innouit nobis, referentibus plurimis fide dignis, quod multi propriæ salutis immemores, matrimoniiis contraictis clandestine, retinere cum uxoribus ecclesias, & ecclesiastica beneficia adipisci, de novo promoveri ad sacros ordines, contra statuta sacrorum canonum, non formidant. Deinde processu temporis, proli suscepæ de tali copula expedire videtur, ipsis viventibus vel defunctis, per testes vel instrumenta probare, contracta fuisse matrimonia inter eos. Verum quia per clericos matrimonio seu contubernio intendentres procurari animarum perditio, negligunt salutis earum, & ecclesiastica diripi, morbo, qui multum invaluisse afferitur, sic duximus occurrentum, ut si reperrum fuerit aliquos taliter contraxisse, & ab Ecclesiis & ecclesiasticis beneficiis, quibus tam eos, quam quoslibet uxoratos fore decernimus ipso jure privatos, removeantur omnino: & si quæ bona post hujusmodi matrimonium qualitercumque quæsita fuerint, per ipsos vel submissas personas de bonis eorum, ea nequaquam filiis vel uxoribus hujusmodi, sed Ecclesiis, quas tenuerunt, vel in quibus habuerunt beneficia, protinus applicentur. Ipsi quoque filii, ad ecclesias & ecclesiastica beneficia & ecclesiasticos ordines, velut inhabiles, nullatenus admittantur, nisi cum eis, exigentibus eorum meritis, fuerit canonice dispensatum.„

(a) Apud BINIUM cit. Part. II, pag. 710. & HARDUINUM Concil. Tom. VII, Column. 621.

§. XLVIII

§. XLVIII.

CONCILIJ MOGUNTINUM Cap. XXXIX. (a)

” **L**icer multa super continentia Clericorum, Patrum haetenus
 ” emanaverint instituta, quia tamen adhuc nonnulli Clerici
 ” lumbos suos cingulo continentiae, ut accepimus, non accingunt
 ” in animae suae grave periculum, & scandalum plurimorum, non
 ” attendentes, quod scriptum est: *Sancti estote, quoniam Sanctus*
 ” *sum, &c.* Nos, qui faltem circa undecimam horam missi su-
 ” mus, ut nociva de vinea Domini Sabaoth, ex officio nobis in-
 ” juncto, quantum ipse dedit, extirpemus, quia *zelus nos comedit*
 ” *Domus Dei:* hujus igitur sacri approbatione Concilii duximus ali-
 ” quid statuendum. Præcipimus igitur, ut Clerici continenter &
 ” caste vivere studeant universim, maxime in sacris ordinibus con-
 ” stituti, quatenus in conspectu Omnipotentis Dei puro corde va-
 ” leant ministrare: Si quis autem Clericorum deinceps visus fue-
 ” rit incontinentiae virtio laborare, detinendo concubinam; nisi post
 ” ammonitionem canonicam illam prorsus a se expulerit, tunc offi-
 ” cio & beneficio spoliatur: Si vero nec fætorem suæ libidinis
 ” curaverit evitare, quia crescente contumacia crescere debet &
 ” poena, anathematis gladio feriatur. ”

(a) Apud HARTZHEIM *Concil. German. Tom. III,* pag. 607.

§. XLIX.

CONCILIJ VIENNENSE Cap. III. (a)

” **P**raesentis igitur Concilii approbatione præcipimus, ut Clerici
 ” continenter & caste vivere studeant; quatenus puro & mundo
 ” corde Deo possint in officio ecclesiastico ministrare. ”

(a) Apud HARTZHEIM *cit. Tom. III,* pag. 633.

§. L.

SYNODUS OLOMUCENSIS *Cap. I.* (a)

„ Nos hujusmodi vitium a sanctis Patribus, & eorum institutio-
 „ nibus prohiberi, & detestari scientes, & sicut Religioni Sa-
 „ cerdotum convenit, prospectum cupientes, monens omnes Prae-
 „ latos, & Clericos nostrae Diocesis, ut continenter & caste stu-
 „ deant vivere.,,

(a) Apud HARTZHEIM *Concil. German. Tom. IV.* pag. 269.

§. LI.

CONCILIO MAGDEBURGENSE *Cap. XX.* (a)

„ Attendentes insuper, quod scriptum est, & dictum præcipue
 „ Sacerdotibus, & Clericis universis: Sancti estote, quia Sanctus
 „ ego sum: Præcipimus hujus approbatōne Concilii, ut universi
 „ in sacris Ordinibus constituti studeant caste vivere, quatenus in-
 „ conspectu omnipotentis Dei, puro corde, & mundo corpore va-
 „ leant ministrare.,,

(a) Apud HARTZHEIM *cit. Tom. IV.* pag. 421.

§. LII.

CONCILIO TRIDENTINUM *Seff. XXIV. Can. IX.*

„ Si quis dixerit, clericos in sacris ordinibus constitutos, vel re-
 „ gulares castitatem solemniter professos, posse matrimonium
 „ contrahere, contractum validum esse, non obstante lege Eccle-
 „ siaistica, vel voto, & oppositum nihil aliud esse, quam dam-
 „ , nare

EXC

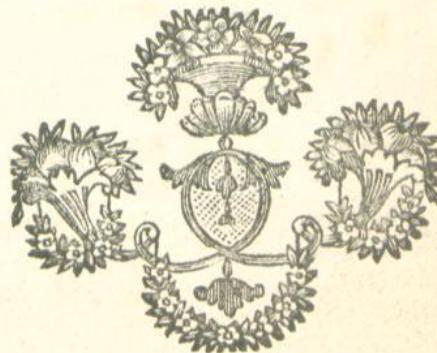
„ nare matrimonium, posseque omnes contrahere matrimonium
„ qui non sentiunt, se castitatis, etiamsi eam voverint, habere do-
„ num, anathema sit: cum Deus id recte perentibus non dene-
„ gers nec patiatur nos supra id, quod possumus, tentari. „

EPILOGUS.

ZACCA-
RIA (a) concludere, seu potius commonere fas sic: „ Ben
diverse erano state e *Giuditta*, ed *Anna* figliuola di *Fanuello*; ma
perche, come nota *Girolamo*, diebus & noctibus versabantur in
templo, & orationibus, atque jejuniis thesaurum pudicitiae conserva-
bant. Queste imitino gli Ecclesiastici, e col rigore de' digiuni,
colle asprezze delle vigilie, coll ardore delle orazioni spegneran-
no le infocate saette del tentatore, senza che vengano dal
voto fatto con indulgenza riprensibile dispensati. *Qui potest susti-*
nere, porro fine al mio Libro colle parole dello stesso *Girolamo*
altrove ancora da me riportate, sustineat: *qui non potest, ipse vide-*
rit. Nobis curæ est, non quid unusquisque possit, aut velit; sed quid
scripturæ præcipiant, diceye. „

(a) *Storia Polemica del Celibato sacro Lib. III. Cap. V. §. 10.*

7810166

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

